

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520201364
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1520201364.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom E. F. XX, G., zastúpená ANDELOVA & Co., s.r.o. Advokátska kancelária, Tomášiková 10H, Bratislava, a otec - C. H. B., H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. F. XX, E. G., zastúpený advokátom JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, so sídlom Šafárikovo nám. č. 2, Bratislava, za účasti Krajskej prokuratúry Bratislava, so sídlom Vajnorská 47, Bratislava, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 20P/41/2020-1136 zo dňa 07.07.2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 20P/41/2020-1136 zo dňa 07.02.2022 vo výroku I. zamietol návrh otca na zníženie bežného výživného na maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX. II. Rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 5C/241/2011-362 zo dňa 11.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/26/2014-391 zo dňa 25.02.2014 v časti príspevku na tvorbu úspor zmenil tak, že s účinnosťou od 01.05.2016 otec nie je povinný prispievať na tvorbu úspor maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX. III. Vo zvyšku návrh otca v časti tvorby úspor zamietol. IV. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 26, § 62 ods. 2, 4, 5, § 63 ods. 1, 2, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 3 Zákona o rodine, § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) a § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Poukázal na zákonné podmienky týkajúce sa zmeny rozsudku o výživnom (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine), keď na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa alebo na strane rodičov, tiež podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa, podstatné zvýšenie či zníženie pravidelného príjmu jedného z rodičov, prípadne zmena počtu vyživovaných osôb u rodičov. Pri hodnotení zmeny pomerov je v zmysle judikatúry potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Ak by súd nemal za preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by o neprípustné preskúvanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

3. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že potreby maloletej od poslednej úpravy výživného vzrástli primerane prirodzenému nárastu nákladov v súvislosti s plynutím času, jej vyšším vekom, fyziologickými zmenami a nástupom na 2. stupeň základnej školy, resp. osemročné gymnázium. Uviedol, že možnosti a schopnosti povinného rodiča sú dané jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletemu dieťaťu je okrem zistenia ich skutočných príjmov aj preverenie podkladov odôvodňujúcich záver, či dosahovaný príjem rodiča zodpovedá telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností rodičov, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a zároveň je rozhodujúce, či je tu skutočná vôľa dosiahnuť čo najvyšší zárobok, ako aj objektívne podmienky každého z rodičov na dosiahnutie príjmu, úmerného týmto predpokladom. Výdavkami, pred ktorými má vyživovacia povinnosť prednosť, sú aj všetky dobrovoľné finančné záväzky rodiča voči fyzickým a právnickým osobám, teda pôžičky, úverové, či leasingové zmluvy a pod., ako aj exekúcie vedené proti rodičovi v dôsledku neplnenia si finančných záväzkov a povinností. Povinnosťou každého rodiča je zadovážiť si taký príjem, aby na svoje nezaopatrené deti nielen prispieval, ale ich aj riadne uživil, a to aj na svoj vlastný úkor.

4. Mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného uplynulo do dňa podania návrhu na jeho zníženie 1,5 roka, do prvého rozhodovania súdu štyri roky a do druhého doba 7 rokov. Za toto obdobie sa osobný stav rodičov nezmenil, matka ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá, jej príjem sa zvýšil do pôvodného rozhodnutia o cca 250 eur, aktuálne sa jej príjem v porovnaní s obdobím predchádzajúcej úpravy zhruba zdvojnásobil. Matka pracuje u rovnakého zamestnávateľa od ukončenia rodičovskej dovolenky (november 2012), vlastné bývanie nemá a naďalej býva s maloletou a so svojimi rodičmi v ich byte. Zdravotný stav matky a maloletej nevyžaduje trvale zvýšené náklady, maloletá navštevuje pravidelné kontroly kvôli zubnému strojčeku. Rovnako mal preukázané, že otcovi pribudla jedna ďalšia vyživovacia povinnosť, býva vo vlastnom byte s partnerkou a synom H. v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jeho rodičov. Príjem otca je v súčasnom období o 2.500 eur nižší ako príjem, ktorý dosiahol v roku 2013. Dňa 27.02.2014 bol uznaný invalidným so vznikom invalidity od 01.05.2013 a pracovný pomer v I. J., K. ukončil dohodou zo zdravotných dôvodov. Invalidný dôchodok mal mať k marcu 2015 doplatený v sume cca 5.500 eur, pričom v marci 2014 previedol obchodný podiel spoločnosti E. K., I. na svoju matku za cenu 6.639 eur, čím jeho príjem za prvých päť mesiacov roka 2015 dosiahol celkovú výšku cca 103.700 eur. U terajšieho zamestnávateľa pracuje na úväzok 20 hodín týždenne. Konštatoval, že na strane otca nedošlo k zmene jeho zdravotného stavu, aktuálne je bez liečby, žiadne zvýšené náklady v tomto smere nemá, pričom jeho práceneschopnosť v roku 2016 a 2017 súvisela s úrazom počas jeho športovej činnosti. Na strane maloletej mal preukázané, že je o 8 rokov staršia, úmerne veku vyrástla, jej potreby sa zvýšili, od septembra 2021 dosiahla vek nástupu na druhý stupeň základnej školy a začala navštevovať 8 ročné gymnázium. Maloletá nastúpila na povinnú školskú dochádzku dňa 01.09.2016, čím došlo k zvýšeniu jej náklady súvisiacich so školskou činnosťou, zabezpečenie školských potrieb a pomôcok (školská taška, písacie potreby, peračník, potreby na telesnú a výtvarnú výchovu, hygienické potreby a pod.), úhradou za stravu v školskej jedálni, pobyt v školskej družine, akcie organizované školou a platby súvisiace s hodinami baletu, ktoré náklady hradí matka. Od septembra 2021 došlo k ďalšej zmene pomerov v súvislosti s nástupom maloletej na 8 ročné gymnázium. Za primerané, zodpovedajúce veku maloletej, jej sociálnemu statusu, životnej úrovni rodičov, vyhodnotil matkou vyčíslené náklady na maloleťu za zohľadnenia ďalších nezahrnutých nákladov na stravu a oblečenie v rozsahu ďalších cca 250 eur mesačne. Výšku priemerných nákladov na odôvodnené potreby a výživu maloletej ustálil sumou cca 700 eur mesačne. Po odrátaní sumy rodinných prídavkov slúžiacich čiastočne na úhradu potrieb maloletej dospel k záveru, že každý z rodičov by sa mal podieľať na zostávajúcich výdavkoch spojených s výživou maloletej v rozsahu cca 1, napriek nutnosti zohľadnenia kompenzácie časti vyživovacej povinnosti matky osobnou starostlivosťou, vzhľadom na podstatný nárast jej príjmu, pričom na strane otca okrem jeho aktuálnych zárobkových schopností zohľadnil aj jeho ostatné majetkové pomery s tým, že pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti nemôže ísť na úkor skôr narodeného dieťaťa, čoho si musel byť otec vedomý už v čase jeho rozhodnutia mať ďalšie dieťa, napriek jeho vtedajšiemu závažne zhoršenému zdravotnému stavu.

5. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh otca na zníženie bežného výživného nie je dôvodný, pretože je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné na bežnú výživu maloletej v doterajšej výške. Poukázal na to, že zníženie výživného na maloleťu dieťa, ktoré je na výživu

rodičov odkázané, nie je nikdy v záujme dieťaťa, nakoľko tým dochádza k poklesu jeho životnej úrovne. Otcom navrhovanú výšku výživného považoval za nezodpovedajúcu ani základným potrebám maloletej. Nezhľadnil argument otca, že náklady dieťaťa nepresiahli sumu 150 eur mesačne, keď aj podľa jeho výpočtov náklady maloletej mesačne dosahovali priemerne 303 eur, bez zahrnutia podstatnej časti jej odôvodnených potrieb. Prihliadol na to, že vyživovacia povinnosť matky, vzhľadom na vek maloletej vo významnej miere vyvažuje jej osobná starostlivosť o dcéru, potreba ktorej síce klesá zvyšujúcim sa vekom a väčšou mierou samostatnosti dieťaťa, avšak vo veku 12 rokov (v čase rozhodovania) je maloletá stále odkázaná na osobnú starostlivosť dospelých, na ktorej sa otec podieľa v nižšom rozsahu ako matka a ktorú musí vyvážiť vyšším finančným plnením. Konštatoval, že matka podstatné náklady maloletej vydokladovala a žiaden zákon jej neprikazuje a nie je jej povinnosťou preukazovať kúpu potravín, oblečenia, drogérie, vreckového a pod.. Prihliadol na to, že v starostlivosti matky o maloletú neboli zistené závary alebo nedostatky. Mal za preukázané, že otec vzhľadom na onkologické ochorenie bol dňa 27.02.2014 uznaný invalidným so vznikom invalidity od 01.05.2013, teda v čase poslednej úpravy výživného na maloletú. V jeho zdravotnom stave nenastala žiadna zmena, aktuálne je bez liečby a bez zvýšených nákladov. Zotrvál na závere, že otec sa v priebehu konania snažil zneprehľadniť svoje majetkové a príjmové pomery, keď napr. tvrdil, že "zárobok mu chodil na účet, ktorý je zablokovaný exekútorom a iné účty ako exekútorom zablokované nemá", pričom si dal preukázateľne zamestnávateľom I. J., K. od 01.03.2014 vyplácať mzdu (odstupné aj ďalšie odstupné) na účet vedený na meno jeho známeho z dediny, ktorý ako svedok potvrdil, že nie zanedbateľné čiastky mu mal otec dokonca poskytnúť ako pôžičku, z čoho je zrejmé, že otec musel v danom čase disponovať iným zdrojom svojej obživy a obživy svojej novej rodiny. Vzal do úvahy, že otec nevedel vysvetliť skutočnosť, že so svojou matkou uzavrel dňa 12.01.2014 Zmluvu o prevode obchodného podielu v spoločnosti E. K., I., v zmysle ktorej jeho matka ako prevodca, v čase, keď podľa výpisu z obchodného registra nebola spoločníkom tejto obchodnej spoločnosti, previedla svoj údajný obchodný podiel na otca, ktorý vtedy bol spoločníkom tejto spoločnosti, ako nadobúdateľa. Zmluvou zo dňa 12.02.2014 previedol otec svoj obchodný podiel v tejto spoločnosti na svoju matku, ktorej všeobecný lekár vzhľadom k polymorbidite, veku, závažným ochoreniam a celkovému zdravotnému stavu neodporučil zúčastniť sa súdu (ako svedok) zo zdravotných dôvodov (riziko kolapsu, cievnej príhody, infarktu, traumatického zázitku s negatívnym dopadom na jej ochorenia a pod.). Spoločníkom tejto obchodnej spoločnosti a konateľom sa matka otca stala dňom 14.03.2014. Otec ukončil výkon konateľa v tejto spoločnosti dňa 12.02.2014 (spoločníkom bol do 13.03.2014), napriek formálnemu zápisu v obchodnom registri za E. K., I. naďalej konal a dňa 25.02.2014 za obchodnú spoločnosť ako konateľ uzavrel a podpísal Kúpnu zmluvu pod V-1322/14 s L. H. (kupujúcou), predmetom ktorej bol odplatný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Takýto prevod obchodného podielu vyhodnotil súd prvej inštancie ako účelový zo strany otca a uzavrel, že možno sa domnievať, že má ďalší neoficiálny príjem. Konštatoval, že E. K., I. zmenila právnu formu na akciovú spoločnosť, rozhodnutím starej matky zo strany otca, napriek jej preukázateľne výrazne nepriaznivému zdravotnému stavu, vo veku 82 rokov je schopná vykonávať funkciu predsedu predstavenstva akciovej spoločnosti, v ktorej členmi dozornej rady boli v tom čase aj 86-ročný otec a terajšia partnerka otca M. N.. Vzal do úvahy, že na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 31.05.2011 medzi rodičmi maloletej ako predávajúcimi a spoločnosťou E. K., I., ako kupujúcim došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam za dohodnutú kúpnu cenu 190.000 eur a otec svoj obchodný podiel v spoločnosti E. K., I. previedol na svoju matku len za vzájomne dohodnutú cenu 6.639 eur. Nezhľadnil argumentáciu otca o vyhodnotení opodstatnenosti prevodu spoločnosti na jeho rodičov v iných paralelne prebiehajúcich konaniach (vyporiadanie BSM, trestné konanie), pretože súdy vychádzali z odlišných právnych predpisov. Ako nedôveryhodný vyhodnotil argument otca ohľadom založenia pôvodnej s.r.o., keď pri jej zakladaní ako mladý mal podnikateľské zámery, ktoré sa nerealizovali, keďže firma nikdy reálne nepodnikala, nevykazovala zisk a predávala de facto iba svoj majetok. Konštatoval, že otec prevod obchodnej spoločnosti na rodičov odôvodňoval tým, že mu pred uzavretím manželstva poskytli financie na zakúpenie nehnuteľností, a po celý čas mali za to, že aj nehnuteľnosti, ktoré za ne zakúpil boli fakticky v ich vlastníctve a po tom, čo ochorel z hľadiska ich majetku podnikli kroky, aby sa im vrátil späť. K neskorším prevodom tvrdil, že o nich nič nevie, pretože zmluvy podpisuje jeho matka, ktorá sa vie podpísať a na príprave zmlúv sa podieľa realitný maklér a ďalšie osoby, ktoré jej pomáhajú - absolventi školy, pričom on sa o predmetnú firmu špecificky už bližšie nezaujíma. Súrodenecké vzťahy otec vysvetlil tak, že má polorodých súrodencov z predchádzajúceho manželstva jeho otca, ktorý má aktuálne 90 rokov a matka 86. Konanie otca vyhodnotil konanie otca ako účelové a posudzoval ho v súlade s ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, keď v jeho dôsledku došlo bez vážneho relevantného dôvodu k vzdaniu sa majetkového prospechu a fakticky aj možnosti príjmu z podnikateľskej činnosti, ktorej udržanie by malo byť v záujme zachovania čo najpriaznivejších

príjmových pomerov každého zodpovedného rodiča, aby mal naďalej možnosť v potrebnej miere vyživiť obe deti, ktoré sú na neho odkázané výživou. Vzal do úvahy, že rodičia otca čestným prehlásením zo dňa 31.05.2017 prehlásili, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 31.05.2011, boli rodičmi maloletej A. nadobudnuté v rokoch 2008 a 2009 do ich spoločného vlastníctva, neboli financované z ich prostriedkov, ale boli kúpené výlučne z ich prostriedkov, čoho si boli rodičia plne vedomí a nikdy to nerozporovali. Konštatoval, že v danom prípade sa nejednalo ani o pôžičku zo strany otcových rodičov. Na argument otca, že uvedené nehnuteľnosti rodičom vrátil, nakoľko boli kúpené z ich finančných prostriedkov, neprihliadal. Na strane matky nezohľadnil majetkový prírastok titulom vyplatenia vyrovnacieho podielu z bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože išlo iba o finančný ekvivalent majetku, ktorý vlastnila už v čase ostatnej úpravy. K argumentom otca ohľadom zaťaženia majetku v jeho výlučnom vlastníctve exekúciami uviedol, že k tomuto došlo výlučne v dôsledku jeho vlastného konania, pričom je zrejmé, že hodnota tohto majetku vysoko prevyšuje dlžnú sumu na výživnom na úspory, obzvlášť v kontexte uvedeného rozhodnutia, ktorý majetok bude v dohľadnej dobe uvoľnený. Vzal do úvahy aj vývoj životných nákladov, ktoré sa vo všeobecnosti priebežne zvyšovali. Mal za to, že otec je povinný finančné prostriedky kumulovať a nakladať s nimi tak, aby si svoju prvoradú vyživovaciu povinnosť ku všetkým maloletým deťom mohol riadne plniť. Prihliadol na to, že otcovi sa titulom nepriaznivého zdravotného stavu sa aktuálne neodčerpávajú finančné prostriedky (napr. za lieky, rehabilitácie a pod.). Na prírastok v rodine otca v súvislosti s narodením ďalšieho dieťaťa neprihliadal poukazujúc na povinnosť každého rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť rovnako ku každému dieťaťu výživou na neho odkázanému. Zdôraznil, že súd je povinný vždy chrániť predovšetkým záujmy maloletého dieťaťa a to i na úkor jeho rodičov. Uzavrel, že bolo a naďalej je v možnostiach a schopnostiach otca platiť bežné výživné podľa ostatného rozhodnutia súdu z roku 2014, ktoré naďalej zodpovedá medzičasom dokonca prirodzene zvyšujúcim sa potrebám maloletej, a to vzhľadom na majetkové pomery otca, keď o úrovni jeho zárobkových a majetkových pomerov svedčí aj skutočnosť, že napriek tomu, že v predmetnom konaní popieral akékoľvek úspory, v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5C 241/2011 o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletej A. na čas po rozvode na pojednávaní dňa 19.12.2011 vyslovene uviedol, že: "prácu môže nechať", pričom toto svoje vyjadrenie nepodmienil svojím zdravotným stavom. Mal za zrejmé, že otec si bol vedomý toho, že jeho majetkové pomery boli na takej úrovni, že mohol deklarovať vzdanie sa dobre plateného pracovného miesta, aby sa mohol v čo najširšom rozsahu starať o maloletú, inak by nebol schopný platiť ním vyčíslené vtedajšie mesačné výdavky v celkovej sume 3.237 eur.

6. Dospel k záveru, že zníženie bežného výživného na maloletú okrem vyššie konštatovaného nárastu nárokov na jej výživu daného plynutím času, rastom životných nákladov a nástupom na 1. a 2. stupeň ZŠ, resp. 8 ročné gymnázium, ktoré skutočnosti samé o sebe neodôvodňujú zníženie výživného, nedošlo k takej zmene pomerov na strane otca, ktorá by odôvodňovala zmenu doterajšieho rozhodnutia v časti bežného výživného a rozhodne nebola v záujme maloletej. Určené výživné (cca 11 eur denne) považoval za primerané potrebám dieťaťa vo veku maloletej a zodpovedajúce nárokom na jej riadny fyzický a psychický rozvoj. Zohľadnil primerané náklady na výživu dieťaťa vo veku maloletej ako žiačky druhého stupňa základnej školy majúcej právo aj na rozvoj svojich záujmov a nadania v primeranej úrovni, zodpovedajúcej životnej úrovni rodičov. Prihliadol na podiel vyživovacej povinnosti matky, kompenzovaný sčasti osobnou starostlivosťou, na názor kolízneho opatrovníka a prokurátora, že v záujme maloletej nie je zníženie bežného výživného, ktoré ani nezodpovedá schopnostiam a možnostiam otca s poukazom na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Oficiálne vykazované príjmy otca nevzal do úvahy, vzhľadom na jeho predchádzajúce profesné skúsenosti, ako aj skúsenosti s vedením obchodných firiem a mal za jednoznačné, že v jeho potenciáli je podieľať sa na výžive maloletej minimálne v doposiaľ stanovenej sume, aj za zohľadnenia jeho ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletému H., ktorý s ním zdieľa spoločnú domácnosť, pričom vyživovaciu povinnosť k nemu má aj jeho matka, súčasná partnerka otca, ktorá je tiež v záujme riadnej výživy svojho dieťaťa povinná využívať svoj pracovný potenciál.

7. Za čiastočne dôvodný vyhodnotil návrh otca na prehodnotenie výšky výživného určeného na tvorbu úspor, keďže za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať tvorbu úspor iba v prípade, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú. Zohľadňoval majetkové pomery otca v rámci jeho schopností a možností uhrádzať bežné výživné v rozsahu potrebnom na uspokojenie základných odôvodnených potrieb dieťaťa, a vzal tiež do úvahy, že tieto spolu so vzdaním sa majetkového prospechu kompenzujú zníženie zárobkových schopností otca v dôsledku priznanej invalidity a zásadného poklesu finančného príjmu otca. Vychádzajúc z potenciality príjmov otca pri prehodnotení výšky bežného

výživného nevyhnutného na prežitie dieťaťa dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu a preukázanú zmenu v dôsledku prekonanej závažnej choroby na strane otca nebolo spravodlivé od neho naďalej požadovať úhradu ďalšej platby určenej na tvorbu úspor maloletej, k určeniu ktorej súd pristúpil v čase plnej zdravotnej kondície otca, počas ktorej dosahoval vysoko nadštandardné príjmy. Za majetkové pomery, ktoré po ich zmene odôvodnili upustenie od tvorby úspor, považoval finančný majetok otca spočívajúci v príjme z jeho predchádzajúceho zamestnania, resp. vo vyplatenom odstupnom, keď prihladal na zmenu pomerov v dôsledku možného vyčerpania tohto finančného majetku po uplynutí doby, po ktorú mohol otec čerpať z vyplateného odstupného priemerne mesačne sumu zodpovedajúcu jeho predchádzajúcemu mesačnému netto príjmu. O upustení od tvorby úspor rozhodol počnúc mesiacom máj 2016, nakoľko pri výške vyplatených peňažných prostriedkov od zamestnávateľa naposledy v roku 2014 v celkovej sume 91.579,88 eur (z toho čiastka 60.923,69 eur na odstupnom) pri priemernom príjme 3.257,76 eur mesačne za predchádzajúci rok 2013 by mala otcovi vystačiť na totožný životný materiálny štandard po dobu 28 mesiacov, to je počas celých rokov 2014 a 2015, až do konca apríla 2016, v ktorom období bolo vzhľadom na majetkové pomery otca potrebné naďalej považovať za odôvodnené potreby maloletej aj tvorbu úspor. Návrhu otca na zrušenie povinnosti prispievať maloletej na tvorbu úspor vyhovel počnúc dňom od 01.05.2016 a vo zvyšku návrh v tejto časti ako nedôvodný zamietol. O trovách konania (pred súdom prvej a druhej inštancie, ako aj dovolacieho konania) rozhodol podľa § 52, v spojení s ust. § 453 ods. 3 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. podal odvolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhujúc rozsudok v napadnutých výrokoch zmeniť tak, že súd zníži bežné výživné na maloletú zo sumy 350 eur mesačne na sumu 75 eur mesačne od podania návrhu a v časti príspevku na tvorbu úspor zmeniť tak, že s účinnosťou odo dňa podania návrhu na zníženie výživného otec nie je povinný prispievať na tvorbu úspor maloletej žiadnou sumou. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ a § 62 ods. 1 CMP. Namietal, že súd nesprávne posúdil zistené skutočnosti a nedostatočne prihladol na všetky okolnosti, na základe čoho dospel k nesprávnemu záveru o zamietnutí návrhu na zníženie bežného výživného a tvorby úspor od 01.05.2016. Napadnutý rozsudok považoval za nesprávny a nedôvodný, posudzujúci zistené skutočnosti selektívne a tendenčne v jeho neprospech. Namietal, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nedostatočne reflektoval na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený uznesením zo dňa 26.02.2020 č.k. 1Cdo/78/2019, ktorým zrušil rozsudky Krajského súdu v Bratislave z 18.09.2018 č.k. 11CoP/81/2018 a Okresného súdu Bratislava V zo 17.10.2017 č.k. 20P/191/2015-795 (zamietnutý jeho návrh na zníženie výživného) a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava V na ďalšie konanie z dôvodu potreby zistiť skutočný stav veci, kvalifikovane zistiť majetkové pomery oboch rodičov, vec skutkovo a právne správne posúdiť a spravodlivo rozhodnúť. Mal za to, že súd v rozpore s týmito závermi, jeho majetkové pomery vyhodnotil neobjektívne a zaujato, takmer identicky ako v pôvodných rozsudkoch, ktoré boli zrušené pre zmätočnosť a nepreskúmateľnosť. V konaní preukázal, že z objektívnych príčin v roku 2014 došlo u neho k závažnej zmene pomerov na základe podstatného zhoršenia jeho zdravotného stavu, čo vzala do úvahy aj Sociálna poisťovňa dňa 27.02.2014, kedy rozhodla o jeho invalidite s určením miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 50%. V dôsledku uvedeného sa mu znížili zárobkové schopnosti a možnosti a navyiac mu pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému H., nar. XX.XX.XXXX. Táto podstatná zmena jeho pomerov sa odrazila v jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, platiť určené výživné a príspevok na tvorbu úspor. Podľa lekárskeho posudku nie je schopný vykonávať svoje predchádzajúce zamestnanie projektového manažéra v spol. I. J. K., ktorá mu oznámila, že nedisponuje pre neho inou vhodnou prácou a preto s ním ukončila pracovný pomer. Zamestnanie si našiel v spol. O. I. I. ako konzultant poradca v oblasti telekomunikácií na skrátenej úväzok, prácu mohol vykonávať z domu bez nadmerného stresu a napätia v zmysle odporúčaní lekárov. Jeho zárobok činí 287,95 eur mesačne, poberá invalidný dôchodok od 01.01.2022 aktuálne vo výške 651,60 eur mesačne, teda celkovo jeho príjem činí cca 900 eur. Namietal, že súd nesprávne a nedostatočne posúdil jeho pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a nedostatočne ho vyhodnotil ako zníženú zárobkovú schopnosť podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Aj podľa judikatúry všeobecných súdov je priznanie invalidity potrebné považovať za zmenu pomerov na strane povinného rodiča, keďže ide o zníženú schopnosť výkonu zárobkovej činnosti a dosahovania príjmov. Znížením percenta poklesu vykonávať zárobkovú činnosť sa objektívne a preukázateľne znížili aj jeho majetkové pomery a možnosť zabezpečovania príjmov. Zmena pomerov na jeho strane odôvodňujúca zrušenie povinnosti prispievať na úspory maloletej, nastala momentom vzniku invalidity dňa 27.02.2014 a nie až od 01.05.2016. Matematický výpočet uvedený v bode 50. odôvodnenia napadnutého rozsudku, od ktorého súd určil moment zrušenia jeho povinnosti prispievať na tvorbu úspor, považoval za ničím nepodložený a nepreskúmateľný. Skutočnosť,

že nemôže vykonávať pôvodnú prácu, dosahovať dovtedajší príjem je okolnosťou, na ktorú je potrebné prihliadať. Za rozporný vyhodnotil aj záver súdu prvej inštancie týkajúci sa nákladov vynakladaných matkou na maloletú, keď v bode 10. odôvodnenia uviedol, že matka celkové náklady na maloletú vyčíslila na priemernú sumu 455,96 eur mesačne, avšak v bode 46. odôvodnenia rozsudku považoval za odôvodnenú výšku priemerných nákladov na maloletú v sume 700 eur mesačne. Daná suma je nepreukázaná, nadhodnotená a účelová, pretože náklady na maloletú nepresahujú mesačne 150 eur. Poukázal na významnú zmenu pomerov na strane matky spočívajúcu vo zvýšení jej príjmu, keď od marca 2021 do apríla 2022 jej priemerný mesačný príjem činil 1.318,70 eur netto a výrazne prevyšoval jeho príjem. Namietal, že súd nezohľadnil predpoklad na strane matky podieľať sa zvýšenou mierou finančne na zabezpečení potrieb maloletej. Nesúhlasil s úvahou súdov, že nemožno prihliadať na jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť a odôvodnenie rozhodnutia v tejto časti považoval za neetické a absolútne neprípustný zásah do jeho práva na súkromný a rodinný život zvlášť v prípade prekonania jeho ochorenia. Zamietnutím návrhu na zníženie výživného súd rozhodol v rozpore s odôvodnením rozsudku, odignoroval akékoľvek oprávnené potreby a najlepší záujem jeho druhého dieťaťa, keď súčasne uvádzal, že otec je povinný plniť vyživovaciu povinnosť rovnako ku každému dieťaťu. Považoval za nemožné, aby pri výške určeného výživného prispieval aj na syna rovnakou sumou. Za zarážajúce vyhodnotil odkazy súdu na povinnosť jeho partnerky využívať svoj pracovný potenciál, keď rovnaké kritérium nepoužil na hodnotenie príjmov matky maloletej, u ktorej z nevysvetliteľných dôvodov nevidel potrebu podieľať sa vyššou mierou na jej finančnom zabezpečení. Mal za to, že pravidlo, že dieťa sa má podieľať na životnej úrovni rodičov neznamená automatické a neustále zvyšovanie životnej úrovne dieťaťa a zákon neukladá rodičom povinnosť neustále zvyšovať životnú úroveň dieťaťa. Ak došlo z objektívnych dôvodov k poklesu životnej úrovne jedného z rodičov, na túto zmenu je potrebné reflektovať. Považoval za nespravodlivé od neho požadovať zabezpečenie a zvyšovanie určitej životnej úrovne maloletej a jej matky, ak sám takúto životnú úroveň nedosahuje, pričom pri posudzovaní životnej úrovne u maloletej je potrebné vziať do úvahy životnú úroveň obidvoch rodičov. Vyslovil názor, že po dôslednom posúdení proporcionality medzi oprávnenými potrebami maloletej, zárobkovými možnosťami a majetkovými pomermi oboch rodičov, je dôvodné vyhovieť jeho návrhu. Za neodôvodnený považoval názor o jeho snahe zneprehľadniť svoje príjmy a za ničím nepodloženú domnienku a tvrdenie, že v dôsledku prevodu obchodného podielu v spol. E. K. I. sa možno domnievať, že má ďalší príjem a iný zdroj obživy. K účasti v spol. E. K. I. sa vyjadroval, spoločnosť nikdy nedosahovala zisk, nevykonávala relevantnú podnikateľskú činnosť a nemohla byť pre neho zdrojom príjmu. Namietal, že súd neuviedol aké ďalšie neoficiálne príjmy má dosahovať, z akej činnosti majú pochádzať a v akej výške majú byť a dané úvahy súdu označil za hypotetické, bez dôkazov, založené len na domnienkach. Poukázal na rozhodnutia vydané v iných konaniach medzi tými istými účastníkmi, v ktorých bolo rozhodované o návrhu matky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči nemu (uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 09.08.2017 č.k. 15CoP/1/2017-154 a uznesenie zo dňa 27.06.2017 č.k. 4Co/165/2017-38) a z nich vyplývajúci záver, že otec sa nijakým spôsobom nezabavuje svojich príjmov, úmyselne nezhoršuje svoju majetkovú situáciu, zmena zamestnania u neho bola odôvodnená objektívnym zhoršením jeho zdravotného stavu s následne priznanou invaliditou. Dal do pozornosti rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20.03.2019 č. k. 4T/65/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.09.2020 č.k. 3TO/8/2020, (ktorým bol oslobodený spod obžaloby za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona, ktoré konanie iniciovala matka maloletej pre neplatenie výživného titulom tvorby úspor), v ktorých je konštatované, že nie je daný priestor na úvahy o zámernom znižovaní príjmu obžalovaným, ani na úvahy smerujúce k spochybňovaniu vážnosti situácie, do ktorej sa v dôsledku zistenia onkologického ochorenia dostal, pričom v konaní nebolo preukázané, že by disponoval nehnuteľným majetkom, ktorý by využíval na podnikanie alebo majetkom určeným na predaj a touto činnosťou by si mohol kompenzovať stratu príjmu, ktorá nastala v dôsledku ukončenia výhodného zamestnania. Nesúhlasil so závermi o údajnom zneprehľadňovaní jeho príjmov a ich úmyselného účelového znižovania. Namietal, že súd nevzal do úvahy ani výpoveď svedka L. P. A., ktorý uviedol, že za neho platí účty na domácnosť, elektriku, plyn, požičiava mu peniaze na živobytie a v súčasnosti mu otec dlží približne 28.300 eur. Ak by disponoval akýmkoľvek iným skrytým zdrojom financií, nemusel by si požičiavať peniaze od iných ľudí. Za neprijateľné považoval konštatovanie v bode 48. odôvodnenia napadnutého rozsudku ohľadom jeho vyjadrenia v konaní o rozvod manželstva, že „prácu môže nechať“, ktoré vyhodnotil ako neprijateľné aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, pretože dané vyjadrenie nemá priamu vecnú súvislosť, je vytrhnuté z kontextu a účelovo prekrútené. Uvedený postup súdu prvej inštancie svedčí o zaujatosti a tendenčnosti pri hodnotení dôkazov v jeho neprospech a je prejavom nedostatočného rešpektovania právneho názoru Najvyššieho súdu SR.

9. Proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhujúc, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok tak, že návrh otca na zrušenie povinnosti prispievať na tvorbu úspor maloletej v celom rozsahu zamietne. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Namietala nepreskúmateľnosť rozsudku, jeho nesprávne a nedostatočné odôvodnenie a absenciu náležitosti vyplývajúcu z ust. § 220 ods. 2 CSP. Poukázala na to, že súd prvej inštancie v bode 51. rozsudku uzavrel, že návrh je podaný dôvodne, z výroku II. rozsudku a odôvodnenia v bode 50. však vyplýva, že návrh na zrušenie úspor je dôvodný od 01.05.2016. Napadnutý rozsudok považovala za rozporný v bode 50. odôvodnenia, keď súd zohľadňoval majetkové pomery otca v rámci jeho schopností a možností uhrádzať bežné výživné, pričom musel zohľadniť, že tieto spolu so vzdaním sa majetkového prospechu kompenzujú zníženie zárobkových schopností otca v dôsledku priznanej invalidity a zásadného poklesu finančného príjmu otca. Súd vychádzal z potenciality príjmov otca, pri hodnotení bežného výživného, vyhodnotil u neho zmenu v dôsledku prekonanej závažnej choroby a dospel k záveru, že by nebolo spravodlivé od neho naďalej požadovať úhradu ďalšej platby na tvorbu úspor, k určení ktorej súd pristúpil v čase plnej zdravotnej kondície otca, počas ktorej dosahoval vysoko nadštandardné príjmy. Za majetkové pomery, ktoré po ich zmene odôvodnili upustenie od tvorby úspor považoval finančný majetok otca spočívajúci v príjme z predchádzajúceho zamestnania a vo vyplatennom odstupnom, keď zohľadnil možné vyčerpanie tohto finančného majetku po uplynutí doby, po ktorú mohol otec čerpať z vyplatenej odstupnej priemerne mesačne sumu zodpovedajúcu jeho priemernému predchádzajúcemu mesačnému príjmu netto. V bode 47. rozsudku mal za preukázané, že otec bol uznaný invalidným od 01.05.2013 a súčasne konštatuje, že v jeho zdravotnom stave nenastala zmena, je bez liečby a zvýšených nákladov. V bode 39., 43. a 47. rozsudku konštatoval, že pre určenie výživného pre dieťa sú rozhodujúce majetkové pomery. Ďalej poskytol výklad k posúdeniu podkladov pre rozhodovanie o výživnom a zároveň konštatoval, že otec sa v priebehu konania snažil zneprehľadniť svoje majetkové a príjmové pomery, keď napr. tvrdil, že zárobok mu chodil na účet, ktorý je zablokovaný exekútorom a iné účty ako exekútorom zablokované nemá. Poukázala na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 6/03 z 13.03.2013 zaoberajúci sa povinnosťou súdov odôvodniť rozhodnutia jasne a jednoznačne. Uviedla, že z napadnutého rozsudku vyplýva, že návrh otca v časti zrušenia tvorby úspor je dôvodný, pretože nastala zmena v zdravotnom stave a majetkových pomeroch otca, ale v iných častiach odôvodnenia vyplýva, že v zdravotnom stave otca zmena nenastala a z hľadiska majetkových pomeroch je potrebné prihliadať na jeho reálne zárobkové pomery, možnosti a schopnosti, ako aj majetkové pomery, ktoré sa v priebehu konania snažil účelovo zneprehľadniť. Z rozhodnutia nie je zrejmé, na základe akého dôvodu súd posúdil a vyhodnotil inak skutkové zistenia pri bežnom výživnom a úsporách, keď rozdielne posúdil zmenu pomeroch na strane otca, zistené skutočnosti vyhodnotil odlišne konštatujúc, že k zníženiu zárobkových možností otca došlo v dôsledku priznanej invalidity, ktorú posúdil ako stav zmenený oproti pôvodnému súdному rozhodnutiu. Mala za to, že súd sa neriadil ust. § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd v bode 47. správne konštatoval, že k zmene zdravotného stavu otca oproti času predchádzajúceho rozhodnutia (rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 5C/241/2011-362 zo dňa 11.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/26/2014-391 zo dňa 25.02.2014) nedošlo, keďže otec bol vzhľadom na onkologické ochorenie dňa 27.02.2014 uznaný invalidným so vznikom invalidity od 01.05.2013. Zo spisu vyplýva, že otec ochorel na onkologické ochorenie a na toto sa liečil pred podaním žaloby na rozvod manželstva a až následne sa obrátil na posudkového lekára a bol uznaný invalidným za obdobie spätne počas predchádzajúceho súdneho konania. Tiež je zrejmé, že ochorenie otca sa nevrátilo do akútneho štádia, otec nepodstupuje žiadnu osobitnú liečbu a jeho invalidita sa znížila z 50 na 45%. Je preto otázne, z akého dôvodu súd v rozpore so zisteným skutkovým stavom v bode 50. rozsudku konštatuje, že má preukázanú zmenu v dôsledku prekonanej závažnej choroby na strane otca, avšak k určení tvorby úspor pristúpil v čase jeho plnej zdravotnej kondície, počas ktorej dosahoval vysoko nadštandardné príjmy. Zdôraznila, že akákoľvek zmena majetkových pomeroch na strane otca, ktorú deklaroval, má byť dôsledkom zmeny jeho zdravotného stavu spočívajúcej v priznaní invalidity. Z vyjadrení otca vyplýva, že ak by nedošlo k údajnej zmene jeho zdravotného stavu spočívajúcej v priznaní invalidity, nedošlo by ani k zmene majetkových pomeroch na jeho strane. Mala za to, že ak sa zdravotný stav otca nezmenil, nemôže dôjsť z tohto titulu na jeho strane ani k zmene majetkových pomeroch. Podľa jej názoru, akákoľvek otcom deklarovaná zmena je zmenou, ktorá nemá objektívny charakter a táto závisela výlučne od jeho vlastných rozhodnutí. V konaní bolo preukázané, že otec z vlastného rozhodnutia a podnetu požiadal svojho vtedajšieho zamestnávateľa spol. I. J., K. o ukončenie pracovného pomeru a začal pracovať na čiastočný úväzok za minimálnu mzdu pre spol. O. I. I., ktorú kúpil jeho dobrý kamarát M. I. dňa 27.08.2014, ktorý nie je špecialistom v oblasti IT technológií a táto spoločnosť začala vykazovať nemalé tržby a to až od okamihu, kedy sa v nej zamestnal otec. Poukázala

na to, že otec z vlastného rozhodnutia previedol obchodný podiel spol. E. K., I.. na svoju matku, ktorej zdravotný stav preukazujúci jej neschopnosť viesť takúto spoločnosť vyplýva zo spisu. Mala za to, že súd mal tvrdenia otca vo vzťahu k zmene majetkových pomerov posudzovať výlučne v súvislosti s inými zmenami na jeho strane než tvrdenou zmenou zdravotného stavu, ktoré majú vplyv na reálne možnosti a schopnosti otca príjem si zabezpečiť. Žiadna iná zmena na strane otca nebola preukázaná a ak by mal súd preukázanú objektívnu zmenu pomerov pre zrušenie povinnosti otca prispievať na tvorbu úspor, musel mať preukázané, že zmena je nielen výrazná, ale je trvalá. Keďže z vykonaného dokazovania vyplýva, že zdravotný stav otca sa zlepšuje (invalidita z 50 na 45%), je nepochybné, že táto zmena nemusí byť trvalého charakteru. Ak súd dospel k záveru o zmene zdravotného stavu otca, nie zrejmé, z akého dôvodu neskúmal, prečo sa zlepšenie zdravotného stavu nepremietlo do zmeny otcov deklarovanej pracovných podmienok zamestnávateľa O. I., I.. Otec netvrdil a ani nepreukázal, že by mal s ohľadom na svoje odborné znalosti a schopnosti, obmedzené možnosti zamestnať sa u iného zamestnávateľa, ktorý by mu aj pri prípadnom čiastkovom pracovnom úväzku poskytol rovnaký príjem ako spol. I. J., K.. Vo vzťahu k stanovisku kolízneho opatrovníka a prokurátora uviedla, že ich povinnosťou je chrániť prioritne záujem maloletého dieťaťa. Za situácie, kedy bolo preukázané, že pomery otca sa nezmenili, mali dbať na ochranu záujmov maloletej aj pri tvorbe úspor. Mala za to, že v danom prípade bolo potrebné vykonať v rámci opravných právnych prostriedkov nápravu.

10. Okresný prokurátor vo vyjadrení k odvolaniu otca a odvolaniu matky tieto považoval za nedôvodné a navrhol ich zamietnuť. Mal za to, že napadnutý rozsudok je vecne správny, riadne odôvodnený, vychádzajúci zo zisteného skutkového stavu, ktorého zistenie bolo pre účely tohto konania zabezpečené vykonaním dostatočného dokazovania potrebného na zistenie rozhodujúcich skutočností. Podľa jeho názoru, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a s jeho rozhodnutím sa plne stotožnil. Vo vzťahu k odvolaniu matky voči výroku týkajúcemu sa zrušenia tvorby úspor pre maloletú poukázal na ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ktoré je fakultatívnym inštitútom a ide o výnimku zo zásady spotrebného charakteru výživného, pričom súd môže tvorbu úspor nariadiť iba za podmienky zistenia reálnych majetkových pomerov povinného prevyšujúcich priemer. Pri určení povinnosti prispievať na tvorbu úspor súd nevychádza z potenciality príjmu, ktorý by otec mohol, vzhľadom na svoje osobné pomery dosiahnuť, ale vychádza z aktuálnych majetkových pomerov, ktoré musia byť na takej úrovni, že umožňujú nad rámec povinnosti platiť určené bežné výživné, prispievať aj na úspory. Nesúhlasil s tvrdením matky, že zmena pomerov v súvislosti so zdravotným stavom otca nenastala, keďže otec v dôsledku priznanej invalidity nemá momentálne rovnaké zárobkové možnosti. Nakoľko v čase pôvodného rozhodnutia mal otec k dispozícii finančné prostriedky aj na tvorbu úspor, táto skutočnosť bola zohľadnená v časti určenia dátumu, od ktorého už na tvorbu úspor prispievať nemohol. Ak súd prvej inštancie argumentoval vyplateným odstupným a prihliadal na zmenu pomerov v dôsledku možného vyčerpania tohto finančného majetku, uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že otec aktuálne žije „na dlh“. Ak má aktuálne otec dlh voči pánovi A. viac ako 28.000 eur a mal by zablokované disponibilné peniaze, nie je dôvod, aby sa zadlžoval voči tretej osobe stále viac. Odôvodnené pochybnosti možno vyvodiť vo vzťahu k jeho nemajetnosti s poukazom na viaceré pozemky v jeho osobnom vlastníctve, ak to nie je zaťažené exekúciou, avšak nemožno od otca spravodlivo požadovať, aby dlh navyšoval na účely tvorby úspor, prípadne rozpredal svoj majetok, ak inak neboli v konaní preukázané iné disponibilné finančné prostriedky na tvorbu úspor. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že otcovi príjmy nepostačujú, požičiava si finančné prostriedky od rodičov a známych, preto nemožno tvorbu úspor považovať za odôvodnené potreby maloletej. Naopak matke príjmy vzrástli a sama sa na tvorbe úspor pre maloletú nepodieľa. Pokiaľ otec poukazyval na nedostatočné odôvodnenie rozsudku v súvislosti s jeho neoficiálnym príjmom uviedol, že preukázanie takéhoto príjmu je v podstate nemožné, preto sa pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov pri bežnom výživnom vychádza z potenciality príjmu na strane povinnej osoby. Je zrejmé, že otec, napriek jeho zdravotnému stavu a zníženej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50%, je s ohľadom na jeho profesijné zručnosti a predchádzajúce pracovné skúsenosti objektívne schopný dosahovať vyšší ako deklarováný príjem. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec si na svoje bežné mesačné náklady presahujúce jeho príjmy požičiava u rodiny a kamaráta, s ktorými nemá ani len dohodnutú splatnosť jeho neustále narastajúceho záväzku, ktorý ako vyplýva z vyjadrenia pána A. nemá nijako zabezpečený, len ústnym prísľubom prevodu jedného z pozemkov, ktorý je vo vlastníctve otca. Ťažko možno uveriť, že kamarát sa vzdá tak vysokej sumy, ak by nemal za to, že mu otec dokáže vrátiť finančné prostriedky, teda je zrejmé, že on sám vychádza zo skutočnosti, že povinný už buď má finančné krytie na splatenie dlhov alebo predpokladá, že tento v budúcnosti v dohľadnej dobe dosiahne. Výkon práce otca v rozsahu 20 hodín týždenne a deklarováný mesačný príjem 290 eur nemôže byť na ujmu

maloletej, vzhľadom na povinnosť rodičov vyvíjať všetko úsilie na dosiahnutie príjmu v rámci svojich schopností a možností, z ktorého budú plniť výživné na maloleté dieťa v zodpovedajúcom rozsahu. Aj pri zachovaní uznanej zníženej pracovnej schopnosti je otec schopný zabezpečiť si vyšší príjem ako je ním deklarovaný. Vo vzťahu k stanoveniu dátumu, odkedy otec nie je povinný prispievať na tvorbu úspor mal za to, že otec do toho času disponoval majetkom, ktorý mu umožňoval poskytovať tieto príspevky a po spotrebovaní tejto sumy nie je možné od neho požadovať, aby na tvorbu úspor prispieval ďalej. V konaní nebolo preukázané, že by to majetkové pomery otca umožňovali. Považoval za dôvodné zrušenie povinnosti otca prispievať na tvorbu úspor maloletej a za nedôvodné zníženie sumy určenej na bežné výživné s ohľadom na posúdenie proporcionality medzi oprávnenými potrebami maloletej a zárobkovými možnosťami a majetkovými pomermi oboch rodičov.

11. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu považoval odvolanie za založené na nesprávnych skutkových záveroch a právnych názoroch, ktoré nemajú oporu v zistenom skutkovom stave a v relevantných právnych predpisoch. Predpoklad matky o tom, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom nedošlo k zmene jeho zdravotného stavu a tým ani k zmene jeho majetkových pomerov, je nesprávny, pretože ochorel na onkologické ochorenie, na ktoré sa liečil ešte pred podaním návrhu na rozvod manželstva. K časovej nadväznosti k zmene jeho pomerov došlo na základe posúdenia jeho zdravotného stavu Sociálnou poisťovňou a vydaním potvrdenia o invalidite dňa 27.02.2014, teda po vydaní pôvodného rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.02.2014 č.k. 8CoP/26/2014-391 o výživnom na maloletú, ktorý túto skutočnosť nemohol vziať do úvahy. Z odôvodnenia citovaného rozsudku je zrejmé, že krajský súd neprihliadal a ani nemohol prihliadnuť na invaliditu a mieru poklesu schopnosti otca vykonávať zárobkovú činnosť, ktorá skutočnosť v čase vyhlásenia rozsudku nebola známa. Uvedená skutočnosť nebola súdmi doposiaľ reflektovaná a nemožno mať pochybnosti o tom, že u neho došlo k podstatnej zmene pomerov v dôsledku priznania invalidity, ktorá sa odrazila v jeho schopnostiach vykonávať zárobkovú činnosť. Podľa jeho názoru, matka účelovo a nesprávne interpretovala posudzovanie jeho majetkových pomerov, nerozlišovala medzi posudzovaním jeho zárobkových možností a schopností vo vzťahu k bežnému výživnému a vo vzťahu k príspevku na tvorbu úspor, na ktorého priznanie súdom sa vyžaduje splnenie iných podmienok a definčných kritérií ako na bežné výživné. Matka nesprávne aplikuje ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine, pretože v konaní preukázal pokles jeho výkonu pracovnej schopnosti a zárobkovej činnosti o 50%, toho času 45%, čím sa objektívne a preukázateľne znížili jeho majetkové pomery a možnosť zabezpečovania príjmov. Uvedené má vplyv nielen na určenie príspevku na tvorbu úspor, ale aj na výšku bežného výživného. Povinnosť prispievať na tvorbu úspor mu bola uložená s prihliadnutím na jeho vtedajšie príjmy, ktoré v súčasnosti nedosahuje a z objektívnych príčin nemôže dosahovať. Tvorbu úspor je potrebné považovať za určitú pridanú a nadštandardnú hodnotu starostlivosti o dieťa, ktorá musí mať svoje opodstatnenie v majetkových pomeroch rodiča a neslúži na úhradu bežných nevyhnutných životných potrieb maloletého dieťaťa, ale aj na vytváranie jeho budúcich úspor, pričom bežné výživné má spotrebný charakter. Podľa jeho názoru zanikol základný predpoklad na priznanie osobitnej sumy príspevku na tvorbu úspor, keďže uvedené aktuálne odôvodňujú jeho majetkové pomery. Zdôraznil, že súd prvej inštancie neznižil bežné výživné, ale rozhodol, že s účinnosťou od 01.05.2016 nie je povinný prispievať na tvorbu úspor maloletej. Argumentáciu matky v odvolaní považoval za zmätočnú a rozpornú, nakoľko súd zrušil iba povinnosť prispievať na tvorbu úspor, ktorá negatívne neovplyvní zabezpečovanie základných potrieb maloletej. Úspory je možné vytvárať aj z bežného výživného a matke nič nebráni tvoriť pre maloletú úspory zo súčasne určenej sumy výživného. Tvrdeniami o jeho rozhodnutí ukončiť pracovný pomer, o práci na čiastočný úväzok a o prevode obchodného podielu spoločnosti E. K., I. I. považoval za nepravdivé a účelové. V konaní preukázal, že pracovný pomer bol ukončený z iniciatívy spol. I. J. K. na odporúčanie lekárov zmeniť čo najskôr zamestnanie kvôli zdravotnému stavu, keď z dôvodu zvýšeného stresu nemôže ďalej vykonávať svoju pôvodnú prácu. Poukázal na vyjadrenie spol. I. J. K. zo dňa 01.04.2014, z ktorého je zrejmé, že zamestnávateľ pre neho nemal iné vhodné pracovné miesto a navrhol mu ukončenie pracovného pomeru. Zotrvával na stanovisku o jeho zamestnaní sa v spol. O. I., I., na čiastočný úväzok. Z objektívnych dôvodov nemôže dosahovať pôvodný príjem, jeho schopnosť zamestnať sa na inom pracovnom mieste je limitovaná najmä podmienkou, že nesmie ísť o stresujúce zamestnanie, ktoré by mohlo viesť k recidíve jeho ochorenia. Podľa jeho názoru, prevod obchodného podielu spol. E. K. I. nemá pre posudzovanie v danom prípade žiadnu relevanciu. Dal do pozornosti bod 50. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd dostatočne a zrozumiteľne zaoberal dôvodmi, pre ktoré bolo potrebné rozhodnúť o zrušení povinnosti prispievať na tvorbu úspor. Za nevhodné a prekračujúce rámec vecnej komunikácie vyhodnotil tvrdenia matky o jeho údajnom zlepšovaní zdravotného stavu, ktoré má vyplývať zo zníženia invalidity

z 50 na 45%, z čoho matka vyvodzuje záver, že zmena pomerov nemusí byť trvalého charakteru a jeho zdravotný stav sa zlepšuje. Od 01.05.2013 je pacientom s prekonaným onkologickým ochorením a prezentovanie zmeny stupňa poklesu vykonávať zárobkovú činnosť číselnej hodnoty si vyžaduje dávku necitlivosti. Prekonanie onkologického ochorenia, následná rekonvalescencia a priznanie invalidity sú u neho objektívnymi skutočnosťami, ktoré mali výrazný vplyv na kvalitu a charakter jeho doterajšieho života. Vyjadrenia matky vo vzťahu k jeho prekonanému ochoreniu sú podľa jeho názoru, necitlivé a hrubé, dokresľujúce jej morálny profil. V plnom rozsahu zotrval na svojich vyjadreniach.

12. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne napadnutý rozsudok vo výroku I. a III. potvrdiť. Poukázala na to, že súd správne konštatoval (bod 47. rozsudku), že k zmene zdravotného stavu otca nedošlo, keď v konaní nebolo sporné, že ochorel na onkologické ochorenie pred podaním žaloby na rozvod manželstva. K námietkam otca ohľadom nákladov maloletej poukázala na odôvodnenie rozsudku v bode 46. a stotožnila sa so súdom vyčíslenou výškou nákladov na maloletú v sume 700 eur mesačne. Uviedla, že celkové náklady na maloletú sú uvedené v bode 10. rozsudku bez zohľadnenia nákladov na stravu a oblečenie so započítaním alikvótnej čiastky na bývanie v priemernej sume približne 455,90 eur mesačne, pričom súd zohľadnil približné náklady na stravu a oblečenie pre maloletú vo výške 250 eur mesačne. Otcom tvrdené náklady na stravu a ošatenie maloletej vo výške 150 eur mesačne pochádzajú z konaní spred niekoľkých rokov a nekorešponujú s vyčíslovanými nákladmi v danej veci a táto suma objektívne nereflektuje na finančné prostriedky vynakladané na stravu a ošatenie maloletej, zabezpečenie všetkých jej potrieb a vývin životných nákladov. Stotožnila sa s konštatovaním súdu, ktorý v bode 47. rozsudku, uvádza výpočet vlastných nákladov otca na maloletú v sume priemerne 303 eur. Zvýšenie jej príjmov neopravňuje otca k zníženiu plnenia svojej povinnosti, keď je povinný prispievať na výživu maloletej podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Súd správne zohľadnil a prihliadol aj na výkon jej osobnej starostlivosti o maloletú a otcom uvádzané dôvody k tejto časti považovala za neadekvátne a neopodstatnené. Mala za to, že v konaní bolo preukázané, že otec dobrovoľne a z vlastnej vôle požiadal zamestnávateľa I. J., a.s. o skončenie pracovného pomeru, začal pracovať na čiastočný úväzok v spol. O., I., I. a previedol podiel spol. E. K., I. na svoju matku, ktoré argumenty súd zohľadnil, s ktorým záverom sa stotožnila. Ak otec namietal, že súd neuviedol akým spôsobom mal preukázať ďalšie neoficiálne príjmy poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 31.03.2021 sp. zn. 5Cdo/14/2021, z ktorého vyplýva, že „princíp potenciality príjmov nevyžaduje detailné preukázanie všetkých príjmov povinného, pretože použitím tohto princípu súd podľa charakteru správania sa povinného vymedzuje fiktívny (prezumpovaný príjem), ktorý je následne základom pre určenie výživného na dieťa. Dala do pozornosti vyjadrenie okresnej prokuratúry, že otcom deklarovaný mesačný príjem cca 290 eur nemôže byť na ujmu maloletej. Z konania a správania otca, najmä po zlepšení jeho zdravotného stavu, nevyplýva žiadna jeho snaha o zabezpečenie si vhodnejšieho a finančne lukratívnejšieho pracovného pomeru, ktorý by reflektoval na jeho vzdelanie a pracovné skúsenosti. Z vyjadrenia prokuratúry tiež vyplýva pochybnosť o príjmoch otca, práve s ohľadom na výpoveď svedka pána A.. Nerozporovala vyjadrenia otca vo vzťahu k jeho vyjadreniu v inom konaní, že „prácu môže nechať“, avšak súčasne dodala, že sa nestotožňuje a nesúhlasí s tvrdením otca o zaujatosti, tendenčnosti a hodnotení dôkazov súdom v jeho neprospech. Zároveň sa vyjadrila k vyjadreniu Okresnej prokuratúry Bratislava V k odvolaniu. Mala za to, že okresná prokuratúra sa snaží reflektovať na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine s poukazom na znenie § 63 ods. 3, pričom z porovnania ustanovení by sa mohlo zdať, že v prípade tvorby úspor je potrebné vychádzať len z aktuálnych majetkových pomerov povinného, avšak nemožno opomenúť, že konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava V bolo konaním o zmene predchádzajúceho rozsudku, pričom podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine nevyhnutným predpokladom zmeny, že skutočne nastala zmena pomerov na strane povinného, otca. Pokiaľ otec dôvodí priznaním invalidity, dala do pozornosti bod 47. rozsudku, v ktorom súd konštatoval, že k zmene zdravotného stavu otca nedošlo, teda absentuje základný predpoklad v podobe zmeny pomerov. Akákoľvek otcom deklarovaná zmena majetkových pomerov nemá objektívny charakter. Už v predchádzajúcich konaniach bolo preukázané, že pomery na strane otca, umožňujú tvorbu úspor pre maloletú. Ak by pripustila výklad Okresnej prokuratúry Bratislava V, každý rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť výživné na tvorbu úspor, by sa tejto povinnosti mohol zbaviť jednostrannými úkonmi, ktorými by sa zároveň zbavil majetku. Účelom Zákona o rodine nemôže byť poškodenie záujmov maloletého dieťaťa jednostrannými úkonmi povinného rodiča.

13. V podaní zo dňa 21.11.2022 matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne zotrvala na svojej argumentácii. Uviedla, že určená výška výživného neponecháva priestor na tvorbu úspor, keďže adekvátne pokrýva náklady na bežnú výživu dieťaťa, teda zabezpečenie základných životných potrieb.

Poukázala na to, že z konania otca nevyplýva snaha nájsť si vhodnejšie a menej stresové zamestnanie. Otec argumentuje odporúčaniami lekárov v súvislosti s menej stresujúcou prácou, pričom v spol. O., I. I. pracuje od 01.12.2014, takmer 8 rokov. Otec nereflektuje na fakt, že počas celého obdobia mohol prehodnotiť svoj čiastočný úväzok v danej spoločnosti, keď mu tento stav vyhovuje a naplňa odporúčania lekárov. Jej tvrdenia ohľadom zníženia stupňa invalidity z číselnej hodnoty 50 % na 45% považovala za vecné, čo znamená zlepšenie zdravotného stavu otca. Uvedená percentuálna zmena môže v budúcnosti v praktickej rovine predstavovať len pozitívny dopad na bežný život otca a plnenie jeho rodičovských povinností. Pripomenula, že tvorba úspor pre maloletú predstavuje finančné prostriedky do budúcnosti, a tieto sú poukazované na osobitný účet maloletej a na nakladanie s nimi je potrebný súhlas súdov. Uvedené teda neponecháva priestor pre matku na zabezpečenie jej prospechu.

14. V podaní zo dňa 25.11.2022 otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu sa stotožnil sa s vyjadrením okresnej prokuratúry ohľadom odvolania matky a s názorom, že súd pri uložení povinnosti rodičov tvoriť úspory vychádza z aktuálnych majetkových pomerov, ktoré musia byť na takej úrovni, že umožňujú nad rámec bežného výživného platiť aj úspory. Dal do pozornosti tvrdenie okresnej prokurátorky, že v dôsledku priznanej invalidity otec nemá momentálne rovnaké zárobkové možnosti a ani neboli preukázané disponibilné finančné prostriedky u neho na tvorbu úspor, naopak bolo preukázané zvýšenie príjmu matky. Nesúhlasil s názorom okresnej prokurátorky ohľadom jeho majetkových pomerov a konštatovaním o jeho možnosti dosahovať vyšší príjem. Zdôraznil, že v konaní bola preukázaná zmena jeho pomerov z vážnych zdravotných dôvodov po prekonaní onkologického ochorenia a následnom priznaní invalidity v rozsahu 50%. Z objektívnych dôvodov nemôže dosahovať pôvodný príjem a jeho schopnosť zamestnať sa na inom pracovnom mieste je limitovaná najmä podmienkou, že nesmie ísť o stresujúce zamestnanie, ktoré by mohlo viesť k recidíve ochorenia. Z tohto dôvodu je znížená jeho reálna možnosť dosahovať príjem v inom zamestnaní, pri ktorom by využil svoje doterajšie pracovné skúsenosti a schopnosti, musel by vykonávať podobnú prácu, ktorá by bola spojená so stresom, a napätím, čo by bolo v rozpore s jeho zdravotným stavom a odporúčaniami lekárov. V tejto súvislosti uviedol, že jeho prípadná potencialita príjmov by nebola vyššia než sú fakticky dosahované jeho príjmy. Okresná prokurátorka neuviedla aké potencialne príjmy by mal dosahovať, aby bolo dôvodné uloženie vyživovacej povinnosti v sume 350 eur mesačne na maloletú, a to za súčasnej existencie jeho druhej vyživovacej povinnosti k synovi H.. V ďalšom reagoval na vyjadrenie matky zo dňa 26.10.2022 zdôrazňujúc, že výška nákladov maloletej sa zmenila, nakoľko už nenavštevuje súkromné predškolské zariadenie a poplatok vo výške 345 eur zanikol. V ostatnom zotrval na svojich tvrdeniach. Rovnako tak v podaní zo dňa 28.12.2022 poukázal na svoje vyjadrenia.

15. Matka v podaní zo dňa 5.12.2022 sa prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne pridriavala všetkých doterajších vyjadrení. Nesúhlasila s tvrdeniami otca ohľadom nedôvodnosti ňou podaného odvolania. Mala za to, že otec si vykladá ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine reštriktívne a účelovo vo svoj prospech. Zdôraznila, že pri určení výšky výživného má súd posudzovať schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, t.j. aj potencialitu jeho príjmu a princíp potenciality má pri určení výživného prednosť pred princípom fakticity. Právna úprava pri určení výšky výživného predpokladá individuálne určenie výšky výživného a neuplatňuje sa jeho paušálne určenie, resp. tzv. objektivizácia výživného. Potentialita príjmu, v prípade ak sa rodič snaží znížiť životnú úroveň svojich pomerov sa svojim obsahom snaží zabrániť tomu, aby negatívne konanie otca ako povinného rodiča, malo dopad na výživu maloletého dieťaťa. Týmto sa sleduje naplnenie základného princípu rodinného práva, ktorým je najlepší záujem dieťaťa. K odporúčaniam lekárov vo vzťahu k výkonu práce otca uviedla, že otec opomenul, že z odborného posudku k invalidite zo dňa 29.04.2021 tvoriaceho prílohu rozhodnutia Sociálnej poisťovne vyplýva obmedzenie na trhu práce, keď otec má vykonávať prácu len v prostredí bez nadmernej fyzickej a psychickej záťaže. Otec opomenul, že uvedený posudok obsahuje odporúčanie vykonávať prácu otca v administratíve podľa ukončeného vzdelania, ktoré v rámci vyjadrení a hľadání si práce ignoruje. Za zavádzajúce považovala tvrdenia o neschopnosti otca dosahovať príjem vyšší ako v súčasnom zamestnaní. Mala za to, že otec nevyvíja dostatočnú aktivitu na to, aby zabezpečil svoje dieťa, napr. hľadaním vhodnejšieho zamestnania a snaží sa maloletú pripraviť o úspory a adekvátne bežné výživné. Podľa jej názoru nemôže byť braný v úvahu ani ňou podaný návrh na zabezpečovacie opatrenie a závery súdu pri rozhodovaní o tomto jej návrhu, pretože ide o zjavne odlišné posudzovanie podmienok. V súvislosti s rozhodnutiami súdov, na ktoré otec poukazuje, rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20.03.2019 č.k. 4T/65/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.09.2020 č.k. 3To/8/2020, ktorým bol oslobodený spod obžaloby za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 Trestného zákona, dala do pozornosti

rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26.02.2020 č.k. 1Cdo/78/2019, z ktorého vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu v časti dôvodov vedúcich k zamietnutiu návrhu otca na zníženie výživného v rozsahu sumy výživného určenej na tvorbu úspor nezodpovedá kritériám kladeným na odôvodnenie rozsudku. Najvyšší súd nezaujal negatívne stanovisko k záverom, ktoré zastávali sudy nižšej inštancie k výrokom týkajúcim sa výšky bežného výživného, v rámci ktorého posudzovali aj potencialitu príjmu otca, t.j. aj otázku zneprehľadňovania jeho príjmu.

16. Podaním zo dňa 17.01.2023 otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu zdôraznil, že v konaní bolo preukázané, že náklady na maloletú od posledného rozhodnutia o výživnom významne klesli. Nesúhlasil s argumentami matky ohľadom princípu potenciality príjmu, pretože uvedené by znamenalo, že každý otec, ktorý dosahoval v minulosti nadštandardný príjem, by bol nútený tieto príjmy dosahovať, hoci je to z objektívnych dôvodov nemožné. Úvahy matky o jeho súčasnom zamestnaní považoval za hypotetické, vzhľadom na odporúčania lekárov. Poprel, že by vyčíslil náklady na maloletú sumou 300 eur mesačne, pretože podľa listinných dôkazov tieto činia 150 eur mesačne. Spochybnil, že by kolízny opatrovník považoval za oprávnenú výšku nákladov maloletej 700 eur mesačne vyčíslených matkou, pretože v skutočnosti uviedol, že je potrebné vychádzať z potrieb dieťaťa vo veku 12 rokov, čo reálne znamená významne nižšiu sumu. Matka sa snaží odviezť pozornosť od iných rozhodnutí súdov, ktoré posudzovali jeho finančnú a majetkovú situáciu, pričom vo všetkých konaniach zhodne dospeli k záveru, že tvrdenia matky o zneprehľadňovaní príjmu otca a jeho úmyselnom účelovom znižovaní príjmu nie sú správne a podložené. V ostatnom zotrval na svojich tvrdeniach.

17. Podaním zo dňa 12.10.2023 matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne oznámila, že podľa jej informácií obaja starí rodičia zo strany otca v roku 2023 zomreli. Nakoľko v konaní preukazovala, že otec účelovo prepísal majetok na svoju matku, ktorá disponovala majetkom nemalej hodnoty, je zrejmé, že na základe týchto skutočností dochádza k zmene majetkových pomerov otca, ktorý je jediným dedičom. Žiadala, aby odvolací súd na danú skutočnosť prihliadal.

18. Podaním zo dňa 14.02.2024 otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu potvrdil úmrtie jeho rodičov s tým, že nie je jediným dedičom, pretože má dvoch ďalších súrodencov. Poprel, že by prepísal majetok na svoju matku, keď ide o opakujúce sa tvrdenia matky maloletej.

19. Rozsudkom č.k. 20P/191/2015-795 zo dňa 17.10.2017 Okresný súd Bratislava V prvýkrát rozhodol tak, že zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloletú a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec.

20. Krajský súd v Bratislava rozhodnutím č.k. 11CoP/81/2018-851 zo dňa 18.09.2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/81/2018-851 zo dňa 18.09.2018 podal dovolanie otec.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 26.02.2020 sp. zn. 1Cdo 78/2019 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.09.2018, sp. zn. 11 CoP 81/2018 a rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 17.10.2017, č. k. 20 P 191/2015-795 a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava V na ďalšie konanie.

22. Po rozhodnutí Najvyššieho súdu uznesením zo dňa 26.02.2020 sp. zn. 1Cdo 78/2019 rozhodoval vo veci Okresný súd Bratislava V, ktorý rozsudkom č.k. 20P/41/2020-1136 zo dňa 07.02.2022 vo výroku I. zamietol návrh otca na zníženie bežného výživného na maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX. II. Rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 5C/241/2011-362 zo dňa 11.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/26/2014-391 zo dňa 25.02.2014 v časti príspevku na tvorbu úspor zmenil tak, že s účinnosťou od 01.05.2016 otec nie je povinný prispievať na tvorbu úspor maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX. III. Vo zvyšku návrh otca v časti tvorby úspor zamietol. IV. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

23. Odvolací súd vzhľadom na rodičmi poskytnutú informáciu o úmrtí starých rodičov zo strany otca, ktorý je účastníkom dedičského konania a s ohľadom na časový odstup od rozhodnutia súdu prvej inštancie doplnil dokazovanie v súlade s ust. § 68 CMP a vo veci nariadil pojednávanie podľa § 384 ods. 1, 2, § 385 ods. 1 CSP, s poukazom na povinnosť súdu vychádzať zo stavu v čase vyhlásenia jeho rozhodnutia (§ 217 ods. 1 CSP).

24. Na pojednávaní pred odvolacím súdom konanom dňa 18.07.2024 otec vo výpovedi uviedol, že pôžičky, ktoré čerpal, platí naďalej, odpadla mu pôžička poskytnutá jeho rodičmi, avšak spláca ďalšiu pôžičku na základe zmluvy uzatvorenej s pánom I.. Poukázal na to, že nemôže pracovať na 100%, Sociálna poisťovňa prehodnocovala jeho zdravotný stav, na ktorom sa nič nezmenilo, naďalej pretrvávajú riziko ochorenia a podľa odporúčaní lekárov sa má vyvarovať stresovým situáciám. Nakoľko nemá možnosť pracovať ako riadiaci vo vzťahu k zamestnancom a riadiť projekty, podarilo sa mu aspoň dočasne vykonávať prácu a z nej dosahovať určitý príjem. Naďalej vlastní byt, ktorý sa nachádza v dome jeho rodičov a záhrady patriace k tomuto domu spolu so susediacim pozemkom. Pozemky, ktorých je podielovým spoluvlastníkom sú naďalej nevysporiadané, využívané ako smetisko a sú predmetom súdneho sporu. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť, rodinný dom zapísaný na LV č. XXXX zotrval na svojich vyjadreniach. Zdôraznil, že tieto pozemky boli prevedené oboma rodičmi v roku 2011 spol. E. K. I., v ktorej bol jediným konateľom a spoločníkom. Spoločnosť nevykazovala činnosť, previedol ju na svoju matku, čím vrátil peniaze rodičom, pretože kúpu ešte pôvodného rodinného domu, z ktorého po predaji sa finančné prostriedky investovali do starého rodinného domu vo E. G., ktorý s otcom rekonštruoval. Jeho partnerka aktuálne nepracuje, stará sa o svojho otca, nepoberá opatrovateľský príspevok, v predchádzajúcom období sa starala o jeho rodičov a mala vyplácaný príspevok za opatrovanie. S maloletou sa nestretáva, vzhľadom na problémy, na ktoré poukazoval, keď dcéra bola ovplyvňovaná matkou, odmietala ho, aktuálne má psychické problémy a matka jej zabezpečila psychiatrickú starostlivosť na najdrahšej klinike.

25. Právna zástupkyňa otca na pojednávaní pred odvolacím súdom poukázala na rozhodnutie NS SR, ktorý sa venoval otázke tvorby úspor, a zotrvala v celom rozsahu na všetkých vyjadreniach. Uviedla, že ako vyplýva z lekárskej správy, otec naďalej nie je schopný vykonávať prácu v rozsahu 100% a percentuálna miera jeho schopnosti poklesu výkonu práce je 30%. Otec teda nemá schopnosti a možnosti dosahovať vyšší príjem a na odporúčanie lekárov sa má naďalej vyhýbať stresovým situáciám. Aktuálne otec pracuje v spoločnosti O. I., s.r.o., zároveň pracoval aj na základe uzavretých dohôd o výkone práce, ktoré sú dočasného charakteru, len na dobu obmedzenú. Otec teda nemá garantované miesto a trvanie pracovného pomeru. K dedičskému konaniu po zomrelých rodičoch otca uviedla, že tieto nie sú ukončené, otec nie je jediným dedičom, z otcovej strany má dvoch súrodencov. Mala za to, že je potrebné zohľadniť aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca. K matkou vyčísleným nákladom súvisiacim najmä so zdravotným stavom maloletej, ktorý výdavok tvorí vysokú položku, poukázala na to, že otec nemá informácie od matky o zdravotnom stave dcéry, matka s ním nekonzultovala výber zdravotného zariadenia, ak sa chcel dozvedieť viac informácií o zdravotných problémoch dcéry, musel sa týchto dožadovať v zariadení za poplatok. Zdravotný stav maloletej je potrebné objektivizovať a diagnostikovať jeho príčiny, pretože k jeho zhoršeniu došlo vo výchovnom prostredí matky. Spochybnila náklady vyčíslené za dovolenky, za krúžok karate ako nepreukázané. Poukázala na zmenu pomerov na strane matky, ktorá má tiež povinnosť vyživovať maloletú. Dala do pozornosti predložený lekársky posudok zo dňa 11.9.2023, z ktorého vyplýva, že miera schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť otca už nie je 45%, ale od 11.09.2023 je určená na 30%, uvedeným dňom došlo k zániku invalidity na základe zmeny zdravotného stavu otca. Na strane otca došlo k odňatiu invalidného dôchodku a následne ku zníženiu jeho príjmu o tieto výplaty. Zdôraznila, že úspory môžu byť tvorené z nadštandardného príjmu rodiča.

26. Matka vo výpovedi pred odvolacím súdom uviedla, že otca o zdravotných problémoch maloletej a výbere kliniky informovala. Maloletá bola zaradená do 3-mesačného programu za poplatok 1.299 eur (433 eur mesačne). Náklady boli ešte vyššie, vzhľadom na vyúčtovanú diagnostiku. Dala do pozornosti, že maloletá je aktuálne vo veku 14 rokov, názor na každého z rodičov si už vytvorila sama. Náklady na dcéru vyčíslila v podaní zo dňa 24.06.2024, na ktorých zotrvala. Poplatok za karate na obdobie jedného roka zaplatila spol. DOKAN s tým, že posledné tri mesiace maloletá krúžok nenavštevovala zo zdravotných dôvodov - Náklady na bývanie za dcéru platí vo výške 79 eur, t.j. po prepočte 4 bývajúcich osoby v byte. Maloletá sa v škole nestravuje, výdavky na stravu doma predstavujú 200 eur mesačne, na obuv a oblečenie 100 až 150 eur. Pomery matky sa nezmenili, býva naďalej u rodičov, nevlastní žiaden majetok, nespláca pôžičky. Na tvorbe úspor trvala, pretože z jej príjmu nemá možnosť odkladať dcére na štúdium. Uviedla, že nerozumie zmyslu konania otca vo vzťahu k prevodom obchodnej spoločnosti, ktorá bola vrátená rodine sestry matky otca. V ostatnom sa pridrižovala svojich vyjadrení.

27. Právna zástupkyňa matky pred odvolacím súdom zotrvala na stanovisku, že u otca nedošlo k zmene pomerov v jeho zdravotnom stave, invalidný dôchodok mu bol priznaný v čase predchádzajúceho súdneho konania a nie sú splnené podmienky na zníženie výživného a tvorby úspor. Uviedla, že u otca došlo k zmene pomerov, pôvodne dosahoval príjem 3.700 eur mesačne netto, aktuálne jeho príjem činí 3.000 eur, popritom pracuje na polovičný úväzok za minimálnu mzdu a jeho príjem v Q. predstavuje v priemere 2.350 eur pri práci na polovičný úväzok, t.j. 20 hodín týždenne. Ak by otec pracoval na 100% , dosahoval by dvojnásobok príjmu. Mala za to, že uzavretá dohoda o pracovnej činnosti negarantuje prácu len na dobu určitú. U otca sa zlepšili jeho pomery, pričom sa nepodieľa na žiadnych mimoriadnych nákladoch maloletej. Nesúhlasila s tvrdením, že otec nebol informovaný o zdravotnom stave maloletej, nakoľko matka ho informuje emailom. Pokiaľ otec namieta výber kliniky, ktorú maloletá navštevuje, iné riešenie nenavrhol. Matka je po dobu 10 rokov v pozícii obrancu, vzhľadom na túto dlhú dobu by štandardne bolo výživné zvyšované s ohľadom na aktuálne potreby maloletej. Doklady o nákladoch na výdavky maloletej matka doložila a nie je dôvod maloleťu ukracovať. Maloletá sa s otcom posledné 4 mesiace nestretáva, čo otec na odporúčanie terapeutky akceptoval. K nákladom na bývanie maloletej poukázala na doklad o príspevkoch matky jej rodičom vo výške 350 eur mesačne, z ktorej platby suma 79 eur predstavuje poplatky za služby, elektriku, plyn, vodu a suma 100 eur je časť príspevku za užívanie bytu (podnájom). Vyslovila názor, že na strane otca nedošlo k zmene pomerov ani z hľadiska posúdenia výživného určeného na tvorbu úspor.

28. Krajská prokurátorka uviedla, že priznanie invalidného dôchodku musí byť odôvodnené zdravotným stavom fyzickej osoby a prichádza do úvahy, keď je u osoby obmedzená schopnosť vykonávať prácu v rozsahu 40% a viac. Pokiaľ ide o otcom uzavretú dohodu o pracovnej činnosti, ide o právny úkon, ktorý vždy môže byť uzatvorený na dobu jedného roka. Nie je zrejماً motivácia otca, prečo rieši zamestnanie týmto spôsobom a popri práci v Q. je naďalej zamestnaný v spoločnosti O. I., I.. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol návrh na zníženie bežného výživného navrhla potvrdiť. Pokiaľ ide o úspory, vzhľadom na dokazovanie vykonané v konaní, navrhla v tejto časti odvolaniu matky čiastočne vyhovieť a napadnutý rozsudok vo výroku o úsporách zmeniť, pričom výšku tvorby úspor ponechala na úvahu odvolacieho súdu.

29. Kolízna opatrovníčka pred odvolacím súdom uviedla, že zníženie bežného výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa, v tejto časti navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť. Rozhodnutie o tvorbe úspor alebo výške úspor ponechala na úvahe odvolacieho súdu.

30. Podaním zo dňa 20.06.2024 matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne vyčíslila mesačné náklady na maloleťu nasledovne: poplatky ZRPŠ, triedny fond, školské pomôcky spolu 17 eur, krúžok karate 71 eur, psychoterapie 433 eur, uskladnenie pupočníkovej krvi 5 eur, lieky, kozmetika a zubár 33 eur, cestovné 8 eur, dovolenky a výlety 133 eur, voľný čas a vreckové 40 eur, iné (darčeky, matrac, pes) 50 eur, bývanie (bez nájomného) 79 eur. Konštatovala, že celkové mesačné náklady maloletej činia spolu 869 eur vrátane nákladov na stravu, drogériu a oblečenie. K nákladom na psychoterapie uviedla, že maloletá absolvovala trojmesačný program za cenu 1.299 eur, za obdobie od februára do augusta zaplatila za psychoterapiu 3.956 eur (t.j. 565 eur mesačne) a je predpoklad, že maloletá bude aj naďalej pokračovať v terapiách. Starostlivosť poskytovaná maloletej súkromnou klinikou je zabezpečená kvalitne aj s odbornými službami psychiatricky. K položke označenej ako Iné uviedla, že ide o opakované každoročné náklady nepredvídané, napr. položka pes, zajac, nábytok, matrac, kimóna, športové potreby a iné.

31. Otec v odvolacom konaní vo vyjadrení dňa 3.7.2024 prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu uviedol, že u zamestnávateľa O., I., I. ide o polovičný úväzok v rozsahu 20 hod. týždenne, v spol. I. K. išlo o krátkodobú prácu na dohodu, ktorá bola ukončená dňa 16.06.2024 a v Q. G. R. pracuje na základe dohody o pracovnej činnosti od 01.01.2024, ktorá bude trvať do konca októbra 2024. V odvolacom konaní nenadobudol žiadnu nehnuteľnosť a doposiaľ neprebehlo dedičské konanie po jeho nebohých rodičoch.

32. Z dokladov predložených oboma rodičmi v odvolacom konaní vyplýva, že maloletá navštevuje Gymnázium H. X G., matka jej hradí poplatok za ZRPŠ 50 eur (platby za rok 2021 až 2023), zubné ošetrovanie 80 eur a 70 eur, (február 2023), za uskladnenie pupočníkovej krvi 59,89 eur ročne (rok 2023), poplatok za karate rok 2023 vo výške 830 (vrátane poplatku za tábor- platba 120 eur), platby v klinike (psychoterapie) vo výške po 1.299 eur (marec a máj 2024), 879 eur a 259 eur (február 2024). Z lekárskej správy Centra detskej psychiatrie zo dňa 19.06.2024 vyhotovenej L. E. L. A., H. vyplýva, že maloletá

pokračuje v medikamentóznej liečbe a odporúčanie pokračovať v intenzívnych individuálnych terapiách 1x týždenne. Priemerný mesačný príjem matky od februára 2016 do decembra 2026 činil 910,94 eur, od januára 2017 do septembra 2017 867,91 eur, od mája 2022 do decembra 2022 1.624,93 eur, od januára do decembra 2023 1.738,95 eur a od januára do apríla 2024 1.738,95 eur. Matka poberá prídavky na dieťa od januára 2022 do mája 2022 vo výške 25,50 eur, jún 100 eur, júl 25,80 eur, august až január 2023 po 30 eur, február až jún 2024 po 60 eur mesačne. Náklady na bývanie matky predstavujú poplatok za daň z nehnuteľnosti 33 eur, platba 96 eur (na meno jej otca), UPC 40 eur (rok 2023 a 2024), električka 41 eur mesačne, plyn, služby spojené s užívaním bytu 229 eur (rok 2024). Svojim rodičom poukázala za bývanie od januára 2023 do júna 2024 po 350 eur mesačne s výnimkou niektorých mesiacov, kedy zaplatila 60 eur, 250 eur. Ďalšími výdavkami matky sú platby za dovolenky v júli 2023 vo výške 353,89 eur, v júni 2024 vo výške 241,20 eur, v júni 2023 vo výške 1.193,45 eur, v máji 2023 vo výške 1.193,45 eur, za kúpu matraca zaplatila v januári 2024 35,99 eur a 244 eur, za bytové doplnky od septembra 2021 do júna 2021 celkovo 417 eur. Príjem otca od mája 2022 do decembra 2022 činil v O. I., I. v priemere 298,02 eur, od januára do decembra 2023 388,44 eur mesačne, od januára do mája 2024 328,86 eur (a v januári vyplatený daňový bonus 1.120 eur), v spoločnosti I., K.. dosahoval v roku 2023 čiastkový základ dane 604,50 eur, v roku 2024 čiastkový základ dane 445,80 eur, v Q. G. R. jeho priemerný príjem činil od januára do mája 2024 2.359,41 eur netto. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 16.01.2024 bol otcovi odňatý invalidný dôchodok od 22.02.2024. Náklady na bývanie otca predstavujú platby za plyn 75 eur (rok 2022), 81 eur (rok 2023 a 2024), električku 92 eur (rok 2022), 73 eur (rok 2023) a 59 eur (rok 2024), vodu 18,24 eur (rok 2022), 62,06 eur (rok 2023) /4 mesačne/, za pol roka 121 eur, 132 eur (od júla do decembra 2024), Telecom 53 eur (rok 2022 až 2024). Dňa 01.06.2023 otec uzavrel Zmluvu o pôžičke s L. I. so splatnosť do 01.07.2025 na sumu 10.000 eur.

33. Činnosťou odvolacieho súdu bolo zistené, že na Okresnom súde Pezinok prebieha dedičského konanie po neb. L. B. vedené pod sp. zn. 40D/545/23 a po neb. P. B. vedené pod sp. zn. 43D/26/23. Konania nie sú dosiaľ ukončené.

34. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností danej prejednávanej veci, po oboznámení sa s obsahom celého spisu, vrátane doplneného dokazovania na odvolacom súde po nariadení pojednávania podľa § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) a opätovnom vypočutí účastníkov konania, po vyhodnotení dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie a doplnení dokazovania v odvolacom konaní (§ 68 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok /ďalej CMP/) preskúmavajúc rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65, § 66 CMP, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch správny. Súd prvej inštancie vo veci vykonal náležité dokazovanie, správne zistil skutkový stav, rozhodnutie vydal v súlade s ustanoveniami procesného práva, pri svojom rozhodnutí aplikoval správne ustanovenia zákona, a hoci odvolací súd vychádzajúc zo zistených skutočností súdom prvej inštancie a v rámci odvolacieho konania, vyhodnotil čiastočne dôvody a závery rozhodnutia odlišne od názoru súdu prvej inštancie, uvedené nebolo dôvodom pre zmenu napadnutého rozsudku, ktorého výroky sú správne.

35. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

36. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

37. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

38. Podľa § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

39. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

40. Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

41. Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

42. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

43. Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

44. Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

45. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu návrh otca na zníženie bežného výživného a zníženie výživného na tvorbu úspor na maloleté dieťa z hľadiska odôvodnených potrieb maloletej v čase podania návrhu, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloleté dieťa v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom.

46. Podľa § 78 Zákona o rodine a v spojení s § 121 Civilného mimosporového poriadku je podstatná zmena pomerov podmienkou pre možnosť zmeniť výšku výživného, určeného predošlým súdnym rozhodnutím o výživnom. Táto zmena pomerov musí byť podstatná a preukázaná, musí sa týkať okolností odôvodňujúcich výšku výživného za podmienky, že sa závažným spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov. Táto zmena musí byť podstatnou oproti pomeroch, za ktorých bolo stanovené predošlé výživné. Môže ísť nielen o pomery na strane povinného, teda toho, kto výživné má plniť, ale aj na strane oprávneného, teda dieťaťa, pre ktoré je výživné určené. Tiež môže ísť o okolnosť objektívnu, a teda nezávislú od oprávneného alebo povinného, napríklad zvýšenie životných nákladov (zvýšenie nákladov na bývanie, potravín a pod.).

47. Súd porovnáva zmenu potrieb dieťaťa najmä vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na zdravotný stav, vek, schopnosť starať sa o seba. Tiež zohľadňuje pravidelné aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so školou, zdravotnou starostlivosťou, ale aj výdavky v súvislosti s voľnočasovými aktivitami. Rovnako aj pri povinných osobách súd porovnáva a preukazuje ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery, dosiahnuté vzdelanie, pracovnú kvalifikáciu, alebo aj objektívne možnosti dosahovať, čo najvyšší príjem vlastným pričinením. V neposlednom rade je to doterajšia celková životná úroveň každého z rodičov a to všetko s prihliadnutím k tomu, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Majetkové pomery treba posudzovať komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok. To všetko za účelom ich porovnania s pomermi v čase posledného rozhodovania, aby mohol dospieť k záveru buď o podstatnej zmene pomerov, prípadne k záveru, že k podstatnej zmene pomerov nedošlo. Pri zmene pomerov je nutné prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré majú podstatný vplyv na posúdenie výšky výživného a ktoré sa závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov konania v porovnaní s ich pomermi v čase poslednej úpravy. Preto aj dokazovanie súdu sa musí orientovať na to, či došlo k zmene pomerov, t. j. musia byť spoľahlivo zistené okolnosti rozhodujúce pre pôvodne stanovené výživné a okolnosti rozhodujúce pre stanovenie výživného v čase, keď sa rozhoduje o novej úprave.

48. Podmienkou pre zmenu rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov. Zníženie výživného nie je nikdy na prospech maloletého dieťaťa, pretože potreby dieťaťa neustále rastú. Odvolací súd zdôrazňuje, že pod odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie potrieb týkajúcich sa bývania (pomerná časť nákladov), stravovania, zdravotnej starostlivosti, poplatkov za návštevu školského zariadenia a aktivít maloletého. Nie je povinnosťou rodiča predkladať všetky pokladničné bločky o nákupoch vecí pre dieťa, súd vychádza z poznatkov o všeobecných cenách tovarov s prihliadnutím na vek dieťaťa. Takýmito nákladmi sú výdavky na stravu, ošatenie a zabezpečenie hygienických potrieb. Uvedenú sumu je možné vyčíslieť len orientačne, avšak nárast potrieb maloletého dieťaťa a výdavkov na jeho zabezpečenie je nesporný, či už v porovnaní s jeho výdavkami v roku 2014 v čase rozhodovania súdu o rozvode manželstva rodičov a úprave pomerov manželov k maloletej na čas po rozvode, t.j. v čase určenia výživného na maloletú (rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 5C/241/2011-362 zo dňa 11.11.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/26/2014-391 zo dňa 25.02.2014. Treba uviesť, že samotným plynutím času dochádza k prirodzenému rastu dieťaťa a nárastu jeho nákladov na zabezpečenie odôvodnených potrieb, ktoré jeho vekom menia svoj charakter. Naposledy súdom určené výživné na maloletú v roku 2014, kedy bola vo veku 5 rokov, navštevovala súkromnú materskú školu, a ako vyplýva z ostatného rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co 26/2014-391 zo dňa 25.02.2014 súd ustálil náklady na potreby maloletej mesačne podľa vyčíslenia matky, a to náklady na stravu vo výške 100 eur, oblečenie a obuv 60 eur, poplatok v materskej škole 345 eur, hračky 10 eur, lekárska starostlivosť 25 eur, voľný čas 20 eur, bez zohľadnenia nákladov na bývanie v plnej výške 150 eur. V čase podania návrhu otca na zníženie výživného v auguste 2015 maloletá naďalej navštevovala predškolské zariadenie, náklady na jej bežné potreby predstavovali výdavky na stravu 100 eur mesačne, oblečenie a obuv 60 eur, poplatok v MŠ 345 eur, hračky 10 eur, voľný čas 25 eur, bývanie 75 eur (podiel nákladov), hygiena 10 eur, jednorazové výdavky na zdravotnú starostlivosť v čase ochorenia dieťaťa, náklady na dovolenky a nepredvídateľné nákupy spolu cca 80 eur mesačne, teda celková výška nákladov činila 700 eur. Od 01.09.2016 došlo ku zmene pomerov na strane maloletej, ktorá nastúpila na povinnú školskú dochádzku a mesačné náklady na jej potreby predstavovali príspevok ZRPŠ 25 eur, učebnica AJ 5 eur, triedny fond 15 eur, ŠKD 16 eur, strava v škole 25 eur, balet 30 eur, ktoré náklady matka riadne vyčíslila a preukázala. Otec v rámci ním vyhotoveného vyčíslenia nákladov na maloletú zahrnul do mesačných nákladov platby za ŠKD 16 eur, stravu v škole 23 eur, pomôcky do školy 10 eur, voľný čas 50 eur, lieky 15 eur, cestovné 15 eur, balet 30 eur, t.j. spolu 159 eur a nepravidelné platby na začiatku školského roka vo výške 200 eur, kúpa bicykla 200 eur, poplatok za školu v prírode 150 eur, uskladnenie pupočníkovej krvi 52 eur, platby za dovolenky celoročne 1.000 eur, korčule, chrániče a prilba 100 eur, ZRPŠ 25 eur, t.j. spolu 1.727 eur za rok, čo činí mesačne 144 eur, teda spolu 303 eur, pričom však do nákladov nezahrnul výdavky na stravu, ošatenie, obuv, hygienické potreby. Odvolací súd za dané obdobie vychádzajúc z preukázaných a rodičmi vyčíslených nákladov na maloletú tieto ustálil mesačne na stravu vo výške 130 eur, oblečenie a obuv 80 eur, bývanie vo výške 79 eur (podiel nákladov v prepočte na 4 osoby bývajúce v byte), hygiena 10 eur, príspevok na ZRPŠ 25 eur (2,50 mesačne), učebnica anglického jazyka 5 eur, triedny fond 15 eur (2 eur mesačne), ŠKD 16 eur, strava v škole 25 eur, balet 30 eur, pomôcky do školy 15 eur, voľný čas 50 eur, lieky 15 eur, cestovné 15 eur, uskladnenie pupočníkovej krvi 52 eur (4,33 eur mes.), dovolenky 80 eur, iné nepravidelné platby 50 eur, t.j. spolu 608,83 eur mesačne. K ďalšej zmene pomerov na strane maloletej došlo jej nástupom na 8. ročné gymnázium od 01.09.2021, v ktorom období náklady na jej odôvodnené potreby vyčíslené matkou a preukázané predloženými dokladmi odvolací súd ustálil ako poplatky za bývanie vo výške 75 eur (bývajú so starými rodičmi, matka im prispieva 250 eur na domácnosť), stravu 130 eur, oblečenie a obuv 70 eur, hygiena 15 eur, ZRPŠ 25 eur ročne (mesačne 2,50 mesačne), triedny fond 2,50 eur, strava v škole 25 eur, školské pomôcky 17 eur, doučovanie anglický jazyk 64 eur, uskladnenie pupočníkovej krvi 4,33 eur, zubný strojček 50 eur, lieky a kozmetika 20 eur, cestovné 9 eur, dovolenky 80, voľný čas a vreckové 50 eur, mobil 10 eur, iné nepredvídateľné výdavky 50 eur, t.j. spolu 674,33 eur. V školskom roku 2023/2024 náklady na potreby maloletej podľa vyčíslených a preukázaných matkou predstavujú školské pomôcky 17 eur, karate 71 eur, psychoterapie 433 eur, pupočníková krv 5 eur, lieky, kozmetika a zubár 33 eur, cestovné 8 eur, dovolenky a výlety 133 eur, voľný čas a vreckové 40 eur, iné (darčeky, matrac, pes) 50 eur, bývanie 79 eur, strava doma 200 eur mesačne (dieťa sa v škole nestravuje), obuv a oblečenie 100 až 150 eur. Odvolací súd ustálil mesačné náklady maloletej za dané obdobie za bývanie 79 eur, strava doma 180 eur, obuv a oblečenie 100, lieky, kozmetika a zubár 33 eur, cestovné 8 eur, školské pomôcky 17 eur, karate 71 eur, pupočníková krv 5 eur, voľný čas a vreckové 40 eur, dovolenky 100 eur a iné nepredvídateľné náklady 50 eur, t.j. 683 eur. Ďalším nákladom vynakladaným na potreby maloletej

sú platby za poskytované psychoterapie v sume 433 eur mesačne (obdobie 3 mesiacov, v priemere za kalendárny rok činí 108,25 eur). Pokiaľ otec rozporoval daný náklad ako nadštandardný, keď matka zabezpečila maloletej psychoterapie v súkromnom zariadení bez jeho súhlasu, odvolací súd udáva, že ani uvedená okolnosť nie je dôvodom pre vyhoviecie návrhu otca, vzhľadom na ustálenú výšku nákladov na maloletú (bez započítania tejto položky), ktorá zodpovedá príspevkom otca v určenej výške aj s prihliadnutím na zvýšenie príjmu na strane matky aj otca.

49. Vo vzťahu k výdavkom maloletej odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ otec namietal ich výšku a vyčíslenie, táto sa v jednotlivých obdobiach v závislosti na zmene školského zariadenia a stupňov vzdelávania postupne menila. Hoci súd prvej inštancie ustálil náklady na potreby maloletej sumou 700 eur mesačne vychádzajúc z ich výšky v čase vyhlásenia rozsudku (rok 2022), odvolací súd špecifikoval ich výšku za jednotlivé obdobia predstavujúce zmenu pomerov na strane maloletej. Je nesporné, že náklady na bežné výdavky na maloletú postupne narastali, keď sa ich časť preklopila na zabezpečenie iných potrieb v súvislosti s nástupom maloletej na základnú školu. Odvolací súd nespochybňuje, že po ukončení predškolského vzdelávania v súkromnej materskej škole matke zanikla povinnosť platiť poplatok vo výške 345 eur, avšak náklady na dieťa sa znížili len čiastočne, keďže potreby dieťaťa sa zmenili v súvislosti s nástupom do školy. Napriek tomu, že náklady po nástupe na základnú školu klesli na sumu cca 600 eur mesačne, odvolací súd dospel k záveru o primeranosti určeného bežného výživného na maloletú, keď prihliadal na v tom čase nižší príjem matky (v roku 2016 do r. 2019 sa pohyboval od 867 eur do 1.290 eur) a vzal do úvahy aj výšku prídavkov na dieťa (cca 24 eur). Treba uviesť, že matka mala i ďalšie výdavky na maloletú, napr. v súvislosti so zaplatením plaveckého výcviku v roku 2017 vo výške 154 eur, ktorú platbu preukázala. V ďalšom období, kedy maloletá nastúpila na 8-ročné gymnázium a napokon aj v tomto školskom roku jej náklady vzrástli a tieto predstavujú cca 680 eur mesačne (bez započítania aktuálnych výdavkov na psychoterapie). Na námietky otca, že matka nepreukázala náklady na potreby maloletej, odvolací súd neprihliadal, nakoľko z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že matka tieto preukázala, pričom vo vzťahu k bežným nákladom na stravu, ošatenie a hygienu, súd vychádza zo všeobecných cien tovarov primeraných veku dieťaťa, tzn. nie je povinnosťou matky predkladať pokladničné bločky z nákupov. Nebolo možné vziať do úvahy ani otcom namietaný rozpor vo vyčíslení nákladov na maloletú súdom prvej inštancie v bode 10. a v bode 46. napadnutého rozsudku, keď odvolací súd poukazuje na to, že v bode 10. sú zahrnuté náklady bez platieb za stravu, oblečenie a bývanie, ktoré v konečnom dôsledku v bode 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku započítal a ustálil na celkovú sumu 700 eur (455 + 250 eur). Odvolací súd neprihliadal ani na námietku otca v časti nákladov na dovolenky, keď tvrdil, že platby sa nevzťahovali len k maloletej. V tejto súvislosti poukazuje na ustálenie nákladov na dovolenky odvolacím súdom v bode 48. tohto rozsudku. Pokiaľ otec namietal nadštandardné výdavky maloletej súvisiace so zabezpečením psychoterapie, odvolací súd dáva do pozornosti, že bez započítania tejto položky do nákladov za rok 2024 predstavujú výdavky na maloletú 683 eur mesačne. V odvolacom konaní matka poukazovala na platby za domácnosť 250 a neskôr 300 eur mesačne dôvodiac tým, že časť tejto platby tvorí úhrada za podnájom poskytovaný jej rodičmi, na ktorý výdavok odvolací súd neprihliadal. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že náklady na maloletú predstavujú položky, ako napr. strava, hygiena, bývanie, ktoré zahŕňajú príspevky na domácnosť. Ak matka neskôr udávala, že rodičom prispieva titulom platby podnájom sumu 300 eur, ktoré platby preukázala, nie je zrejmé, či ide o platbu za podnájom, resp. poskytnutie bývania, pričom nedoložila ani čestné prehlásenie svojich rodičov, z ktorého by vyplýval titul platby. Po posúdení výdavkov na maloletú dospel odvolací súd k záveru, že ich výška, vzhľadom na vek maloletej, náklady na zabezpečenie jej potrieb za celé obdobie nie je v žiadnom prípade nadhodnotená, zohľadňuje aj výšku príjmov matky v období, kedy sa pomery maloletej zmenili, a vychádza aj z posúdenia príjmov, schopností, možností a majetkových pomerov otca, ktoré sú vyhodnotené v bode 51. až 53. tohto rozsudku. Určená výška výživného tiež reflektuje na výkon osobnej starostlivosti matky o maloletú, ktorým matka supljuje finančné plnenie (príspevky výživného). Na danú skutočnosť je potrebné prihliadať, pričom pribúdajúcim vekom dieťaťa sa osobná starostlivosť o dieťa mení, čo však v danom prípade nemá vplyv na zmenu výšky bežného výživného. V neposlednom rade treba uviesť, že pri rozhodovaní vzal odvolací súd do úvahy aj matke vyplácané prídavky na dieťa, ktoré sú určené na krytie potrieb maloletej. Bez ohľadu na uvedené tak ako vyplýva z vyššie ustálených nákladov na odôvodnené potreby maloletej, je nesporné, že výživné vo výške 350 eur mesačne je zodpovedajúce veku a potrebám maloletej pri zohľadnení schopností a možností otca, jeho majetkových pomerov (otec je vlastníkom nehnuteľností) a zmene príjmu matky. Napriek tomu, že odvolací súd sa pri špecifikácii a ustálení nákladov na potreby maloletej čiastočne odchyľil od názoru súdu prvej inštancie, vzhľadom

na výšku týchto nákladov, uzavrel, že výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného je správny.

50. Pokiaľ ide o porovnanie pomerov na strane otca je nesporné, že v čase poslednej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 5C/241/2011-362 zo dňa 11.11.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/26/2014-391 zo dňa 25.02.2014 dosahoval priemerný mesačný príjem za obdobie od novembra 2010 do októbra 2012 vo výške 3.725,46 eur a od júna 2012 do mája 2013 3.741,19 eur. Správne postupoval súd prvej inštancie, keď vyhodnocoval pomery na strane otca v súvislosti s jeho zdravotným stavom a uznanou invaliditou, ktorá skutočnosť bola v konaní preukázaná potvrdením Sociálnej poisťovne zo dňa 27.02.2014, podľa ktorého bol otec uznaný invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 50% a Posudkom o zdravotnej spôsobilosti zo dňa 29.04.2021 bol uznaný naďalej invalidným a pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav mal pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 45%, pričom rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 28.05.2014 bol určený dátum invalidity od 01.05.2013. Ak matka namietala, že u otca nedošlo ku zmene pomerov, pretože zdravotné problémy mal už v čase prebiehajúceho konania o rozvod manželstva, odvolací súd na dané námietky neprihliadal. Z vykonaného dokazovania síce vyplýva, že invalidita bola otcovi priznaná spätne za obdobie spadajúce do predchádzajúceho konania, teda pred vyhlásením rozsudku odvolacieho súdu, kedy však súd pri rozhodovaní vychádzal z dosahovaného príjmu otca vo výške 3.740 eur mesačne netto. Z ostatného rozsudku súdu prvej inštancie, ani rozsudku odvolacieho súdu nevyplýva, že by súdy pri rozhodovaní o výživnom zohľadňovali nepriaznivý zdravotný stav a obmedzenú schopnosť otca pracovať. Rozhodnutie o priznaní invalidity otcovi je novou skutočnosťou a predstavuje zmenu pomerov, na ktorú je potrebné v danom prípade prihliadať. O priznaní invalidity otcovi a posúdení jeho zdravotného stavu odvolací súd nemá dôvod pochybovať, nakoľko ide o odbornú medicínsku otázku, pričom súd vychádza pri rozhodovaní zo zistení, ktoré boli v konaní preukázané listinnými dôkazmi. V nadväznosti na rozhodnutie o invalidite otca, mu bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 496,60 eur, ktorý sa priebežne ročne zvyšoval a ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu dosiahol výške 650 eur mesačne. Otec v konaní preukázal lekáorskými správami L. P. G., L. P. L. a Posudkom ProCare o zdravotnej spôsobilosti otca odporúčania lekárov vyhýbať sa stresu, napätiu a odporúčanie pracovnej rekondície, teda zaradenie na trhu práce s obmedzeniami, možnosť vykonávať prácu bez nadmernej fyzickej a psychickej záťaže a možnosť pracovať v administratíve podľa ukončeného vzdelania. Rovnako bolo v konaní preukázané, že z dôvodu zdravotného stavu otca, odporúčaní lekárov a nakoľko zamestnávateľ otcovi oznámil, že nedisponuje pre neho iným vhodným pracovným miestom, došlo k rozviazaniu pracovného pomeru dohodou otca so zamestnávateľom zo dňa 03.04.2014 ku dňu 31.05.2014 (§ 63 ods. 1 písm. c/ Zákonníka práce – zdravotné dôvody). V porovnaní s príjmom, ktorý otec dosahoval v roku 2013 vo výške v priemere 3.257,16 eur netto (projektový manažér v I. J., K.) a od januára do mája 2014 v priemere 18.315,97 eur, ktorý príjem zahŕňal vyplatené odstupné vo výške 60.023,69 eur, došlo následne ku zníženiu jeho príjmu, keď od 01.06.2014 do 30.11.2014 bol nezamestnaný, evidovaný na Úrade práce a poberal podporu v nezamestnanosti vo výške 4.843,50 eur (t.j. v priemere 807 eur mesačne). Na okolnosti ohľadom miesta platby odstupného, teda jeho vyplatenia na účet známeho otca, odvolací súd neprihliadal, nakoľko je nepochybné, že odstupné bolo určené otcovi a jeho výška je zahrnutá do príjmu otca za rok 2014. Keďže od 01.12.2014 sa otec zamestnal na 1 úväzok v rozsahu výkonu práce 20 hodín týždenne v O. I. ako konzultant poradca v oblasti telekomunikácií, jeho príjem činil v priemere mesačne netto v decembri 2014 186 eur, v roku 2015 247 eur, v roku 2016 140 eur (od 29.2.2016 do 30.06.16 bol práceneschopný), v roku 2017 151 eur (od 4.1.2017 do 2.2.2017 a od 19.4.17 do 31.7.2017 bol práceneschopný), v roku 2018 213,05 eur, v roku 2019 257,36 eur, v roku 2020 315,94 eur, v roku 2021 668,85 eur (vrátane vyplateného daňového bonusu 545 eur), v roku 2021 281,27 eur, v roku 2022 354,83 eur (vrátane vyplateného daňového bonusu 492 eur), v roku 2023 383,12 (vo februári mal vyplatený daňový bonus 678 eur), od januára do mája 2024 619,31 eur (vrátane vyplateného daňového bonusu 1.120 eur). K vyplatenému daňovému bonusu za rok 2014 treba poznamenať, že jeho prepočet je za päť mesiacov, teda pri prepočte 12 mesiacov dochádza k nižšej sume priemerného mesačného príjmu (1.120:12, t.j. 92,66 eur mesačne). V danom období otec vykonával aj jednorazové práce konzultanta, za ktoré mal vyplatený príjem v roku 2019 143 eur (vo februári), 308 eur (v marci), 301 eur (v apríli), v roku 2020 401 eur zo Žilinskej univerzity a z Ministerstva investícií od marca do januára 2021 cca 370 eur, v roku 2021 (od marca do októbra) v priemere 285 eur.

51. Tiež treba prihliadať na zmenu pomerov na strane otca, ku ktorej došlo Rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 16.01.2024, na základe ktorého mu bol od 22.02.2024 odňatý invalidný dôchodok

a konštatovaná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od septembra 2023 nie viac ako 40%. K podstatnej zmene súčasne došlo aj v súvislosti so zvýšením príjmu otca, ktorý sa od januára 2024 zamestnal v Q. G. R. (podľa jeho tvrdenia len do konca kalendárneho roka), pričom jeho priemerný mesačný netto príjem od januára do mája 2024 činil 2.359,41 eur netto. Nemožno opomenúť, že otec v predošlom období poberal po celú dobu invalidný dôchodok vo výške od 499 do 650 eur mesačne). Skutočnosť, že zmena pomerov na strane otca nastala v dôsledku priznania mu invalidity, následného ukončenia pracovného pomeru, dočasnej nezamestnanosti a zabezpečenia si príjmu do 31.12.2023 obmedzeným výkonom práce v rozsahu 20 hodín týždenne, otec objektívne preukázal a odvolací súd uvedené nespochybňuje. Pri rozhodovaní o návrhu otca na zníženie výživného na maloletú je však nevyhnutné vziať do úvahy, že obmedzenie otca pracovať bolo stanovené v rozsahu 50 % a neskôr 45%. Pokiaľ otec argumentoval danou okolnosťou, odvolací súd poukazuje na to, že hoci otec mal odporúčanie zmeniť svoje pracovné zaradenie a vyhýbať sa stresovej práci, v zmysle Posudku o zdravotnej spôsobilosti bolo v jeho možnostiach pracovať v administratíve a na inej pracovnej pozícii zodpovedajúcej jeho ukončenému vysokoškolskému vzdelaniu, a napokon aj jeho pracovným skúsenostiam. Argumentáciu otca, že pôvodne riadil 100 zamestnancov, keď nepochybne ide o zodpovednú a stresujúcu prácu, však nemožno akceptovať, pretože na strane otca boli možnosti a v konečnom dôsledku aj schopnosti nájsť si inú lepšie finančne ohodnotenú prácu zodpovedajúcu jeho vzdelaniu (bez riadiacej činnosti vo vzťahu k väčšiemu počtu zamestnancov) s výkonom v rozsahu 50% a neskôr 65%. Nemožno akceptovať, že otec, ktorý mal dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom sa uspokojil s príjmom vo výške 180 až 280 eur mesačne netto a vyplácaným invalidným dôchodkom, vzhľadom na jeho možnosti. Sledujúc prvoradý a najlepší záujem maloletého dieťaťa pri vyhodnotení danej zmeny pomerov je potrebné konštatovať, že samotná skutočnosť priznania nároku na čiastočný invalidný dôchodok nezakladá nemožnosť absolútne vykonávať prácu s prihliadnutím na vyživovaciu povinnosť otca k maloletému dieťaťu, ktoré nie je schopné samo sa živiť. Odvolací súd poukazuje na ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine, podľa ktorého má rodič povinnosť prispievať na výživu svojho maloletého dieťaťa a podľa svojich schopností a možností vykonávať prácu a zariadiť si svoje záležitosti tak, aby na výživu maloletého dieťaťa prispel primeranou výškou zodpovedajúcou jeho odôvodneným potrebám. Odvolací súd sa preto zaoberal otázkou, či má otec schopnosti a možnosti na výkon práce a po preskúmaní spisu dospel k záveru, že otec je vysokoškolsky vzdelaný, jeho obmedzenie pracovať bolo v rozsahu 50% (45%) a zabezpečenie si príjmu v otcom predkladanom rozsahu nemôže byť postačujúce z pohľadu potrieb maloletého dieťaťa a napokon ani potrieb samotného otca. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že otec bez ohľadu na jeho vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu sa vzdal možnosti dosahovať vyšší príjem aj s prihliadnutím na pracovné obmedzenie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Odvolací súd nespochybňuje nárok otca na poberanie invalidného dôchodku, avšak vzhľadom k jeho zákonnej povinnosti prispievať na výživu maloletého dieťaťa, je nevyhnutné posúdiť i schopnosti a možnosti otca. Rovnako tak je potrebné vziať do úvahy otcovi vyplatené odstupné v nadštandardnej výške, ktorá suma mu tiež pokryla náklady, vrátane zabezpečenia potrieb maloletej v rozsahu pôvodne určenej výšky výživného.

52. Pri porovnaní pomerov na strane otca je potrebné konštatovať, že otec bol v čase poslednej úpravy výživného jediným konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti E. K., I., pričom dňa 12.02.2014 uzavrel dve Zmluvy o prevode obchodného podielu spol. E. K., I. so svojou matkou C. L. B. za cenu 6.639 eur, v ktorých boli na každej zo zmlúv označené zmluvné strany rozdielne (nadobúdateľ, prevodca). Uzavretie zmluvy, v ktorej otec figuroval ako nadobúdateľ, nevedel vysvetliť tvrdiac, že o prvej zmluve nemal vedomosť, hoci boli na oboch zmluvách podpisy zmluvných strán overené notárom. Výkon funkcie konateľa spoločnosti otec ukončil dňa 12.02.2014 a spoločníkom bol do 13.03.2014. Je nesporné, že spoločnosť následne dňa 26.06.2015 zmenila právnu formu a bola pretransformovaná na akciovú spoločnosť, ktorej predsedom predstavenstva bola C. L. B. (stará matka maloletej) a členkou Dozornej rady M. N., partnerka otca. Podľa vyjadrenia otca bola predmetom činnosti spoločnosti kúpa a predaj nehnuteľností, ktoré financovali rodičia otca, tejto činnosti sa otec už nechcel venovať, pretože spoločnosť bola v strate a vlastnila len nehnuteľnosť zakúpenú jeho rodičmi. Otec dôvodil tým, že s manželkou predali 4 nehnuteľnosti kupujúcemu E. K., I. za kúpnu cenu 190.000 eur, ktoré finančné prostriedky im nikdy neboli vyplatené, a uvedená suma bola vedená ako obchodný dlh spoločnosti, teda nešlo o ich majetok a keďže nehnuteľnosti nadobudol vďaka rodičom, obchodný podiel spoločnosti previedol na svoju matku za 6.639 eur. Z daňového priznania spol. E. K., I. z roku 2012 vyplýva, že spoločnosť bola v strate, imanie spoločnosti predstavovalo 220.000 eur a záväzky 220.000 eur. Skutočnosť, že spoločnosť nadobudla nehnuteľnosti na základe Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 31.05.2011 medzi predávajúcimi C. H. B. a D. B. a kupujúcim E. K., I.. (LV č. XXXX K. XXXX - orné

pôdy, rodinný dom a zastavená plochy) za kúpnu cenu 190.000 eur, keď v čase predaja bol otec jediným konateľom a spoločníkom firmy, nebola v konaní spochybnená. Nemožno si nevšimnúť, že Kúpnu zmluvou zo dňa 25.02.2014 uzavretou v zastúpení spoločnosti E. K., I. otcom maloletej a ako kupujúcou L. H. bol vykonaný odplatný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Všetky tieto okolnosti týkajúce sa obchodnej spoločnosti E. K., I./E. K., K. navodzujú dojem určitej majetkovej previazanosti v rámci rodiny, ku ktorej v podstate dochádzalo ešte v čase spolužitia rodičov maloletej. V danej prejednávanej veci možno z vyššie uvedeného uzavrieť, že otec predajom obchodnej spoločnosti sa vzdal finančného prospechu, ktorú skutočnosť je potrebné s ohľadom na záujem maloletého dieťaťa a zabezpečenie jeho potrieb, keď maloletá je odkázaná na výživu svojimi rodičmi, posúdiť ako vzdanie sa príjmu podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Hoci otec tvrdil, že spoločnosť nedosahovala zisky, je zrejmé, že pre podnikanie sa rozhodol práve s cieľom zlepšiť svoju finančnú situáciu. Je nepochopiteľné rozhodnutie otca, ktorý po tom ako bol uznaný invalidným, ukončil pracovný pomer dohodou, zamestnal sa na polovičný úväzok, z ktorého dosahoval len minimálny príjem cca 250 eur mesačne a zároveň ukončil aj podnikanie. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že argument o investícií finančných prostriedkov starých rodičov na kúpu nehnuteľností, ktoré sa stali vlastníctvom obchodnej spoločnosti E. K., I., nemožno vziať do úvahy, pretože v konaní nebolo preukázané, že by išlo o pôžičku poskytnutú otcovi. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil argumenty otca o prebiehajúcich exekučných konaniach a zaťaženi jeho nehnuteľností z dôvodu dlhu na výživnom, s ktorými závermi sa odvolací súd stotožnil. V súvislosti s otcom namietanými pôžičkami a ich splácaním (či už aktuálne uzatvorenou zmluvou o pôžičke s L. I. alebo finančnou výpomocou a pôžičkou poskytnutou pánom A. bez určenia dátumu splatnosti) odvolací súd poznamenáva, že výživné na maloleté dieťa je prvoradou pohľadávkou a má prednosť pred inými pohľadávkami, preto na dané námietky otca neprihliadal. Nadôvažok zohľadnil existenciu nehnuteľností otca, keď ako vlastník má možnosť so svojim majetkom nakladať. Skutočnosť, že otec výživné titulom tvorby úspor neplatil a dlh mu narastal, nie je dôvodom pre vyhovie jeho návrhu na zníženie bežného výživného, ktoré má spotrebný charakter. Pokiaľ otec poukazuje na hodnotenia jeho osoby, jeho pomerov a konania v kontexte iných rozhodnutí súdov, podľa ktorých bolo vylúčené, že by svojim konaním sa snažil o zbavenie sa majetku, sa odvolací súd zhoduje s názorom súdu prvej inštancie, že dané posúdenie vychádzalo z odlišných právnych predpisov, pričom posúdenie schopností a možností rodiča platiť výživné na maloleté dieťa v zodpovedajúcej výške je upravené ustanovenia Zákona o rodine a vychádza z princípu najlepšieho záujmu dieťaťa, jeho ochrany a prísne ustanovených kritérií pre určenie výšky výživného.

53. V súvislosti s porovnaním pomerov na strane otca tiež treba vziať do úvahy, že v čase poslednej úpravy výživného vo vzťahu k vlastníctvu nehnuteľností jeho ako fyzickej osoby nenastala zmena pomerov, pričom vo vzťahu k jeho podnikateľskej činnosti (a vlastníctvu nehnuteľnosti obchodnej spoločnosti) zmena pomerov bola posúdená ako vzdanie sa príjmu, tak ako je uvedené v bode 52. tohto rozsudku. Je nesporné, že otec naďalej býva v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jeho rodičov, v tomto dome obýva byt, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve a ktorý spláca mesačne sumou 75 eur (splátka ŠFRB). Otec je naďalej vlastníkom záhrady patriacej k rodinnému domu (dar od rodičov) a spoluvlastníkom pozemkov v intraviláne, nie je vlastníkom osobného motorového vozidla a podľa jeho vyjadrenia nemá ani úspory. V nadväznosti na námietky otca, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil narodenie jeho ďalšieho dieťaťa, odvolací súd udáva, že otec preukázal, že dňa 28.05.2015 mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu, ktorú skutočnosť je potrebné považovať za zmenu pomerov na strane otca. Odvolací súd nespochybňuje, že obe deti otca majú právo na rovnakú životnú úroveň, avšak v danom prípade súd musí vziať do úvahy jeho schopnosti, možnosti, majetkové pomery, vzdanie sa príjmu zodpovedajúcemu jeho dosiahnutému vysokoškolskému vzdelaniu a možnosti vykonávať prácu v rozsahu 50%, keď príjem, ktorý si zabezpečil vo výške cca 250 eur mesačne netto v žiadnom prípade nereflektuje na jeho schopnosti, hoci nemožno poprieť uznanú invaliditu otca. Práve uvedené okolnosti sú dôvodom pre závery, že otec má možnosti a schopnosti prispievať na výživu maloletej v súdom určenej výške, pričom nepochybne treba zohľadniť, že výživa maloletého H. oproti maloletej A. pokrýva nižšie náklady, vzhľadom na vek detí a ich potreby. Napokon nemožno opomenúť ani výšku vyplateného odstupného zamestnávateľom otca, skutočnosť, že partnerka otca ani po ukončení rodičovskej dovolenky nepracovala, príjem mala v roku 2022 z vyplácaného peňažného príspevku na opatrovanie rodičov vo výške 656,76 eur, bola členkou dozornej rady spol. E. K., K. a jej povinnosťou je rovnako sa podieľať na nákladoch na bývanie a výžive maloletého H.. Vo vzťahu k posúdeniu životnej úrovne otca, odvolací súd poznamenáva, že táto možno vyhodnotiť aj na základe nákladov, ktoré rodič vynakladá na zabezpečenie svojich potrieb. Pre porovnanie treba uviesť, že otec v čase poslednej úpravy výživného vyčíslil svoje mesačné náklady na sumu cca 3.900,

v tomto konaní uviedol, že jeho náklady predstavujú mesačne 1.285 eur (platby za bývanie 359 eur, strava do domácnosti 296 eur, pohonné hmoty 75 eur, oblečenie a obuv 65 eur, rehabilitácia a prevencia pred chorobami 45 eur, ostatné nepredvídateľné 50 eur, t.j. spolu na dve osoby 531 eur, náklady na maloletého H. 150 eur, úver ŠFRB 55 eur, životné poistenie aj pre maloletú A. 60 eur, t.j. spolu 345 eur), a ďalšími nákladmi sú platby výživného na maloletú, zročné výživné na manželku, výdavky súvisiace so súdnymi konaniami. Je nesporné, že samotná okolnosť priznania invalidity (obmedzením výkonu práce na 50%) otcovi, nutne spôsobuje čiastočné zníženie jeho životnej úrovne, pričom však určená výška výživného reflektuje na vyčíslené náklady maloletej za jednotlivé obdobia a zohľadňuje vlastníctvo jeho nehnuteľností Treba dodať, že na rozdiel od otca, matka nie je vlastníčkou žiadneho nehnuteľného majetku.

54. Odvolací súd konštatuje, že pomery na strane matky sa od poslednej úpravy výživného na maloletú zmenili čiastočne. Matka osobný stav nezmenila, nepridala jej ďalšia vyživovacia povinnosť, avšak došlo u nej ku zvýšeniu príjmu. V čase poslednej úpravy výživného dosahovala matka priemerný mesačný príjem vo výške 620,23 eur, poberala prídavky na dieťa vo výške 23,10 eur mesačne, pričom svojej osobné náklady vyčíslila sumou 450 eur mesačne. V konaní bolo preukázané, že priemerný mesačný netto príjem matky od júla 2014 do októbra 2015 činil 758,71 eur, v roku 2015 780,38 eur, od októbra 2015 do januára 2016 774,66 eur, od februára 2016 do decembra 2016 910,94 eur, v roku 2017 968,10 eur, v roku 2018 1.023,80 eur, v roku 2019 1.298,44 eur, v roku 2020 1.255,15 eur, v roku 2021 1.267,40 eur, od marca do októbra 2022 1.302,85 eur, od novembra 2021 do apríla 2022 1.506,35 eur, od mája do decembra 2022 1.624,93 eur, v roku 2023 1.738,95 eur a od januára do apríla 2024 1.738,95 eur. Je teda nepochybné, že u matky došlo k postupnému zvyšovaniu príjmu, ktorý v porovnaní s rokom 2014, v roku 2015 až 2016 stúpol o cca 100 až 150 eur, v roku 2017 a 2018 o cca 350 eur, v roku 2019 až 2021 dosiahol dvojnásobok a v roku 2022 až 2024 sa zvýšil o ďalších cca 200 eur. Vyhodnotiac vec komplexne s ohľadom na zvyšovanie potrieb maloletej a pomerov a okolností na strane otca, rovnako ako súd prvej inštancie aj odvolací súd dospel k záveru, že daná okolnosť nemá vplyv na zníženie výživného, keď je potrebné prihliadať na schopnosti, možnosti, vzdanie sa príjmu a prevod obchodnej spoločnosti otcom, ktoré okolnosti sú pri posúdení opodstatnenosti jeho návrhu významné. Pokiaľ ide o majetkové pomery matky tieto sa nezmenili, matka nie je vlastníčkou žiadneho nehnuteľného majetku a ani hnuťelného majetku väčšej hodnoty, s maloletou a jej rodičmi naďalej býva v nehnuteľnosti patriacej do vlastníctva rodičom, ktorí sú dôchodcami. Ani skutočnosť, že otec vo vzťahu k matke plnil a titulom vyporiadania BSM jej vyplatil sumu 38.000 eur nie je dôvodom pre vyhovieenie jeho návrhu v časti zníženia bežného výživného, nakoľko dané finančné prostriedky pochádzajúce z manželstva sú určené pre matku a predstavujú finančný ekvivalent majetku, ktorý vlastnila v čase poslednej úpravy výživného.

55. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie náležite zistil skutočný stav veci, vec právne správne posúdil a jeho závery o nedôvodnosti návrhu otca na zníženie výživného na maloletú boli správne. Odvolací súd doplnil dokazovanie v súlade s ust. § 68 CMP za účelom zistenia nových skutočností, ktoré avizovali v priebehu konania obaja rodičia a to možný nárast majetku otca nadobudnutím majetku v dedičskom konaní po jeho zomrelých rodičoch, pretože pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 CSP). Rovnako tak vzhľadom na odstup času od rozhodnutia súdu prvej inštancie vykonal dokazovanie aktualizovaním príjmov, pomerov a nákladov oboch rodičov. Nakoľko dedičské konania vedeného po neb. C. H. B. a C. L. B. doposiaľ neboli právoplatne skončené, nebolo možné prihliadať na iné majetkové pomery otca, ako boli v konaní preukázané. Na základe vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie a doplneným dokazovaním v odvolacom konaní, aj odvolací súd dospel k záveru, že výška výživného 350 eur mesačne určené otcovi na maloletú ostatným rozsudkom o výživnom zodpovedá veku, potrebám maloletej, príjmom oboch jej rodičov (aj s ohľadom na postupný nárast príjmu matky), schopnostiam a možnostiam otca a jeho majetkovým pomerom (ktorú sú nepochybné oproti matke vyššie), zohľadňuje vzdanie sa príjmu otca (tak ako je odôvodnené vyššie), zohľadňuje aj pribudnutie jeho ďalšej vyživovacej povinnosti, reflektuje aj na výšku prídavkov na dieťa, ktoré matka v priebehu celého obdobia poberala (ktorých výška bola až do roku 2023 v sume 24 až 30 eur mesačne a jej výrazné zvýšenie nastalo až následne na sumu 60 eur mesačne). V neposlednom rade výživné zohľadňuje aj výkon osobnej starostlivosti matky o maloletú a nárast životných nákladov (§ 78 ods.3 Zákona o rodine). Pokiaľ otec navrhoval znížiť výživného na sumu 75 eur odvolací súd považoval jeho návrh za neprijateľný, keď navrhovaná výška výživného v žiadnom prípade nemôže postačovať na zabezpečenie ani základných potrieb maloletej s prihliadnutím na jej vek.

56. Správne súd prvej inštancie vykonal dokazovanie aj vo vzťahu k návrhu otca na zrušenie tvorby úspor, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej správny záver. Súd prvej inštancie vo veci aj vo vzťahu k rozhodovaniu o úsporách vykonal náležité dokazovanie, pričom odvolací súd dokazovanie doplnil za účelom preverenia informácie rodičov o úmrtí starých rodičov zo strany otca, pričom zistil, že dedičské konania nie sú ukončené.

57. Podľa § 63 ods. 3 veta prvá Zákona o rodine ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor.

58. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia zákon ponecháva možnosť tvorby úspor z výživného ako právo oprávneného, avšak len v prípade, ak to majetkové pomery dovoľujú, pričom súd nemá zákonnú povinnosť využiť možnosť danú týmto ustanovením. Podmienkou rozhodnutia v zmysle § 63 ods. 3 Zákona o rodine je kvalifikované zistenie majetkových pomerov povinného rodiča, pričom ide o výnimku zo zásady spotrebného charakteru výživného. Súd pri určení tvorby úspor na maloleté dieťa preskúmava majetkovú situáciu povinného komplexne zo všetkých zákonných hľadísk a ak dospeje k záveru, že tieto majetkové pomery sú také, že okrem zabezpečenia všetkých bežných potrieb dieťaťa v rozsahu, ktorým sa podieľa na životnej úrovni rodičov, majetková situácia umožňuje aj tvorbu úspor, určí výšku výživného s prihliadnutím aj na tento záver. Z ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine možno vyvodiť, že by malo ísť o majetkové pomery prevyšujúce priemer.

59. V danej prejednáwanej veci súd prvej inštancie aj odvolací súd posudzoval, či došlo ku zmene pomerov na strane otca, na základe ktorej je dôvodné ponechať výživné určené na maloletú pôvodným rozsudkom, teda aj v časti úspor, resp. či zmena pomerov je dôvodom pre zrušenie tvorby úspor. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že na strane otca sa zmenili pomery a jeho majetkové pomery mu nedovoľujú tvoriť maloletej úspory. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti (bod 50. napadnutého rozsudku), odvolací súd sa s jeho dôvodmi stotožňuje a zároveň tieto dopĺňa. Treba uviesť, že z rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 5C/241/2011-362 zo dňa 11.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/26/2014-391 zo dňa 25.02.2014 jednoznačne vyplýva, že súdy „pri určení výživného titulom tvorby úspor poukázali na majetkové pomery otca, z ktorých je zrejmé, že okrem nadštandardného bežného príjmu má vo vlastníctve niekoľko nehnuteľností a je jediným spoločníkom spoločnosti s ručením obmedzeným“. Pri porovnaní pomerov na strane otca od posledného rozhodnutia súdu o výživnom na tvorbu úspor, ku dňu podania návrhu na zrušenie tvorby úspor, ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie a aj odvolacieho súdu je významnou skutočnosťou výška príjmu otca za celé obdobie. Posúdenie príjmu otca, vzhľadom na jeho nadštandardnú výšku (v čase poslednej úpravy výživného dosahujúcu 3.740 eur mesačne), je podstatnou skutočnosťou, pretože nadštandardný príjem tiež tvorí majetok rodiča. Je nesporné, že ku zmene príjmu na strane otca došlo na základe objektívnych preukázaných skutočností (priznanie invalidity), a hoci sa výška príjmu otca podstatne znížila (dosahoval príjem z práce pod hranicou minima), súd prvej inštancie aj odvolací súd prísne vyhodnotili príjmové pomery otca s ohľadom na jeho schopnosti a možnosti (potencialitu príjem) aj s prihliadnutím na 50% a 45% obmedzenie jeho schopnosti vykonávať prácu, a tiež v kontexte jeho dosiahnutého vzdelania a pracovných skúseností. Pokiaľ otcovi bola odňatá invalidita a od januára 2024 si zabezpečil vyšší príjem cca vo výške 2.300 eur netto, ku ktorému treba pripočítať príjem zo spol. I., K. v priemere vo výške 60 eur mesačne, príjem z O. I., I. vo výške 320 eur a vyplatený daňový bonus, ktorý predstavuje v priemere 100 eur, aktuálny príjem otca oproti predchádzajúcej úprave výživného predstavuje spolu 2.780 eur, teda rozdiel v príjmoch činí cca 1.000 eur. Nemožno akceptovať námietky matky o tom, že pri tvorbe úspor je súd povinný zohľadniť len majetkové pomery povinného rodiča. Navyiac v danom prípade v súvislosti s príjmom otca treba uviesť, že z aktuálneho príjmu, resp. potencionálneho príjmu, ktorý mal možnosť dosahovať v priebehu sporného obdobia do decembra 2023, otec musel zabezpečovať zo svojho zárobku aj potreby svojho ďalšieho maloletého dieťaťa, ktorá povinnosť mu od poslednej úpravy výživného pribudla. Za daných okolností potom ani aktuálna výška príjmu otca nie je dôvodom pre ponechanie určeného výživného titulom tvorby úspor. Nemožno zohľadniť ani námietky matky v súvislosti s posúdením zdravotného stavu otca a zmenou pomerov na jeho strane. Skutočnosť, že úspory boli súdom určené v čase, kedy príjem otca činil 3.700 eur a preukázaná invalidita otca je nesporná. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že výživné na tvorbu úspor bolo určené otcovi v čase jeho plnej zdravotnej kondície, treba uviesť, že z posledného rozsudku o výživnom nevyplýva zdravotné obmedzenie otca, čoho dôkazom je aj výška jeho v tom čase dosahovaného príjmu. Ak došlo k uznaniu invalidity otca, daná skutočnosť je nesporná, má vplyv na zmenu výkonu jeho práce a automaticky znamená aj zníženie príjmu v rozsahu

stanoveného obmedzenia. Skutočnosť, že otec reflektoval na odporúčania lekárov vyháňať sa stresovej práci, zmeniť pracovnú pozíciu a daný stav bol vyhodnotený v rámci správneho konania pri rozhodovaní o invalidite otca, nemožno prehliadať, spochybňovať a nevziať do úvahy, aj keď nedošlo k recidíve ochorenia otca. Za nedôvodné vyhodnotil odvolací súd aj námietky matky o tom, že ku zmene pomerov na strane otca došlo jeho vlastným rozhodnutím (ukončenie pracovného pomeru dohodou, zmena práce na čiastočný úväzok, práca za minimálnu mzdu, prevod obchodnej spoločnosti na jeho matku), nakoľko priznanie invalidity a ukončenie pracovného pomeru zo zdravotných dôvodov bolo v konaní preukázané. Na následné kroky otca súvisiace so zamestnaním sa v spol. O., I. a dosahovaním neprimerane nízkeho príjmu a prevodom spol. E. K., I., ukončením podnikateľskej činnosti, teda vzdaním sa príjmu z obchodnej spoločnosti odvolací súd prihliadal vo vzťahu k posúdeniu návrhu otca na zníženie bežného výživného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Treba poznamenať, že skutočnosť, že otec bol konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti E. K., I. nebolo jediným kritériom pri určení tvorby úspor. Ani argument o tom, že priznanie invalidity nie je trvalého charakteru, nie je dôvodný, pretože súd pri rozhodnutí vychádza zo stavu v čase vyhlásenia rozsudku. Matka poukazovala na to, že zdravotný stav otca sa zlepšuje a zmena jeho pomerov teda nemusí byť trvalá. V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že prehodnotenie zdravotného stavu osoby, ktorej bola priznaná invalidita je stanovené zákonom. V prípade, ak zdravotný stav otca bol opakovane príslušnými orgánmi prehodnotený a došlo ku zmene rozhodnutia v časti priznania jeho invalidity na 45 % a neskôr k odňatiu invalidity, uvedené skutočnosti odvolací súd pri rozhodovaní zohľadnil. Tieto však nemajú vplyv na zmenu výroku rozsudku napadnutého matkou. Okolnosti ohľadom účtov, na ktoré bol poukazovaný príjem otca a prebiehajúcich exekučných konaní, ktorých predmetom je dlh na výživnom na úsporách a zablokovanie účtov otca exekútorom rovnako nezakladajú dôvod pre zmenu rozsudku vo výroku II. Námietka matky, že otec nepreukázal s ohľadom na svoje odborné znalosti a schopnosti, obmedzené možnosti zamestnať sa u iného zamestnávateľa, ktorý by mu aj pri prípadnom čiastkovom pracovnom úväzku poskytol rovnaký príjem ako spol. I. J., K. je nedôvodná, keďže súd pri rozhodovaní vychádzal zo schopností, možností otca v rozsahu jeho obmedzení a jeho majetkových pomerov a všetky tieto argumenty vyhodnotil pri rozhodovaní o návrhu na zníženie bežného výživného. Odvolací súd napokon považuje za potrebné uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že vo vzťahu k ostatným majetkovým pomerom otca, t.j. vlastníctvo nehnuteľností (byt v rodinnom dome jeho rodičov, záhrada patriaca k rodinnému domu nachádzajúca sa vo E. G. a nevysporiadané spoluvlastníctvo k pozemkom - orné pôdy) nedošlo ku zmene majetkových pomerov na strane otca.

60. Na vyjadrenie krajskej prokurátorky v odvolacom konaní, ktorá navrhla zmeniť napadnutý výrok II. a otcovi určiť výživné na tvorbu úspor, ktorého výšku ponechala na úvahu súdu odvolací súd neprihliadal. Pokiaľ krajská prokurátorka poukazovala na úkony otca súvisiace s uzavretím pracovného pomeru dohodou o pracovnej činnosti, ktorá vždy môže byť uzatvorená na dobu jedného roka a nejasnú motiváciu otca k takémuto spôsobu zamestnania sa, keď popri práci v Q. je naďalej zamestnaný v spoločnosti O. I., I., odvolací súd udáva, že v celom spornom období boli príjmy otca posudzované v súlade s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Aktuálna situácia na strane otca, jeho zamestnanie sa a výška dosahovaného príjmu (2.700 eur) od januára 2024 zodpovedá jeho vzdelaniu a hoci v minulosti zarábala o 1.000 eur viac, daná okolnosť nie je dôvodom pre zmenu rozsudku v časti tvorby úspor.

61. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie otca voči výroku III. ako nedôvodné. Správne súd prvej inštancie rozhodol, keď zrušil časť výživného na tvorbu úspor počnúc dňom 01.05.2016 berúc do úvahy otcovi vyplatené odstupné zamestnávateľom vo výške 60.923,69 eur. So závermi súdu prvej inštancie o pokrytí nákladov z uvedenej sumy na obdobie 28 mesiacov (bod 50. odôvodnenia napadnutého rozsudku) v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. Nespochybňuje, že priznanie invalidity je potrebné považovať za zmenu pomerov na strane povinného rodiča, keďže ide o zníženú schopnosť výkonu zárobkovej činnosti a dosahovania príjmov, pričom daná skutočnosť bola v rozhodnutí zohľadnená, avšak len v rozsahu obmedzenia otca vo výkone zárobkovej činnosti (50 a 45%). Tak ako odvolací súd uviedol vyššie, nemožno akceptovať, že otec s pracovným obmedzením 50% a 45% si zabezpečí prácu na polovičný úväzok, z ktorej má príjem 250 eur mesačne. Skutočnosť, že znížením percenta poklesu vykonávať zárobkovú činnosť sa objektívne a preukázateľne znížili aj jeho majetkové pomery a možnosť zabezpečovania príjmov, od výšky ktorých v minulosti súd pri rozhodovaní vychádzal aj vo vzťahu k určeniu výživného na tvorbu úspor, tiež odvolací súd zohľadnil pri svojom rozhodnutí. Námietku otca vo vzťahu k posúdeniu zmeny pomerov na jeho strane odôvodňujúcej zrušenie povinnosti prispievať na úspory maloletej, od vzniku invalidity dňa 27.02.2014 považoval odvolací súd za nedôvodnú, vzhľadom na potrebu zohľadniť otcovi vyplatené odstupné.

62. S prihliadnutím na všetky uvedené okolnosti odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie uzavrel, že na strane otca nastala zmena pomerov významná pre prehodnotenie dôvodnosti ponechania výživné určeného na tvorbu úspor maloletej v ostatnom rozhodnutí súdu.

63. Odvolací súd neprihliadal ani na námietku matky a námietku otca týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie dospejúc k záveru, že dôvody daného rozhodnutia sú v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, keď z rozsudku jasne vyplýva na aké dôkazy súd prihliadal a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil. Napokon odvolací súd poukazuje na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní a závery a dôvody rozhodnutia uvedené v rozsudku odvolacieho súdu.

64. Záverom odvolací súd považuje za potrebné dodať, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, z hľadiska zachovania práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike / sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp. zn. 5 M Cdo 8/2008).

65. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, odvolací súd ho potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

66. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

67. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).